

ЗАЕДНО

ФИРМЕНО ИЗДАНИЕ НА

АСАРЕЛ МЕДЕТ

ГОДИНА 22, БРОЙ 267 8/2025

ДЕНЯТ НА МИНЬОРА СЪБРА ХИЛЯДИ НА ПАНАГЮРСКИ КОЛОНИИ

**160 НАШИ КОЛЕГИ
БЯХА ОТЛИЧЕНИ
ЗА ПРОФЕСИОНАЛИЗЪМ
И ДЪЛГОГОДИШЕН СТАЖ**

**ПОЛУЧИХМЕ НАГРАДА
ОТ МИННАТА КАМАРА ЗА
ПРИНОС КЪМ УСТОЙЧИВОТО
РАЗВИТИЕ НА ИНДУСТРИЯТА**

**ШАХМАТНИЯТ ТУРНИР
ЗА ДЕНЯ НА МИНЬОРА
СЪБРА ТАЛАНТИ ОТ
РАЗЛИЧНИ ПОКОЛЕНИЯ**

Изпълнение на основните натурални и технологични показатели от основните цехове - „Рудник“, „Обогатителна фабрика“ и „Водно-отпадно стопанство, пречиствателни станции, екстракция и електролиза“ спрямо плана за месец ЮЛИ 2025 г.

В Обогатителна фабрика е постигнато 21,64% качество на медния концентрат

Изпълнение спрямо плана за СЕДЕМТЕ МЕСЕЦА на 2025 г. на основните натурални и технологични показатели от основните цехове - „Рудник“, „Обогатителна фабрика“ и „Водно-отпадно стопанство, пречиствателни станции, екстракция и електролиза“

ISO 9001
ISO 14001
ISO 45001
ISO 50001

INTEGRATED
MANAGEMENT

4500 Панагюрище
площадка „Асарел“

0357 60 248

pbox@asarel.com

zaedno@asarel.com

www.asarel.com

Асарел-Медет АД

asarelmedet

Asarel-Medet JSC

Asarel Medet

AsarelMedetJSC

ИЗДАВА
„АСАРЕЛ-МЕДЕТ“ АД

Дежурен редактор
Христо ПАЕВ

Графичен дизайн
и предпечат
Сивилиана КОТЛАРОВА

Печат
БЕЛЛОПРИНТ ООД

Средна цена
на медта
на Лондонската
метална борса
за м. юли
2025 год.
/\$/тон/
9 778.22

Празнуваме **60** години **Заедно** Деня на миньора

*Скъпи колеги и приятели,
Честит Ден на миньора!*

С признателност и уважение се обръщаме към всички Вас, които със своя труд вече 60 години изграждате „Асарел-Медет“. Денят на миньора е символ на сила, единство и непреклонен дух, които отличават поколения асарелци. За нас това е традиция, но и поглед към бъдещето, в което добивът на мед и значимостта на нашия труд ще са все по-важни за развитието на икономиката, суровинната независимост и благосъстоянието на обществото.

Сърдечно благодарим на всички Вас, които в динамична и изпълнена с тежки предизвикателства година, със сърце и разум постигате отлични резултати. Благодарим за добрата работа и на всички колеги в дружествата от група „Асарел“, с които успяваме заедно.

Специално поздравяваме 160-те колеги, които на 15 август в зала „Арена Асарел“ получиха фирмени награди за най-добри в своята професия и за дългогодишен стаж в компанията от над 25 години.

Изказваме нашата признателност и към всички пенсионери от дружеството, които са свързали своя трудов и житейски път с минното дело в Панагюрския край. През 1964 г. те положиха основите на модерния рудодобив и имат голяма заслуга за това, което е „Асарел-Медет“ днес – съвременна компания, която е еталон не само в България, а и в Европа. Благодарим Ви, че сте част от голямото асарелско семейство!

Поздравяваме всички жители на община Панагюрище, партньорите на дружеството и нашите колеги от минерално-суровинната индустрия на България, с които заедно празнувахме на 30 август в с. Панагюрски колонии.

Нека продължим да вършим добра работа и добри дела, а св. Иван Рилски да ни закриля и благославя труда ни!

Честит празник!

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УС
Инж. Делчо НИКОЛОВ

ПРЕДСЕДАТЕЛ
НА НАДЗОРНИЯ СЪВЕТ
Димитър ЦОЦОРКОВ

ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР
Инж. Николай ПЕЛТЕКОВ

Повече за атмосферата на празника вижте на страници 2 - 4

ДЕНЯТ НА МИНЬОРА СЪБРА ХИЛЯДИ В ПАНАГЮРСКИ КОЛОНИИ

Хиляди работници и служители в „Асарел-Медет“, пенсионери от гружеството, както и много жители и гости на общината се събраха на 30 август в село Панагюрски колонии за Деня на миньора и 60-годишния юбилей на компанията. Празникът започна с водосвет за здраве и благополучие, отслужен от архиерейския наместник на Панагюрска духовна околия ставрофорен свещеноиконом Атанас Манолов в храма „Свети Иван Рилски“. Легендите на българската естрада дует „Ритон“ изпълниха фирмената песен, създадена преди 30 години по текст на Михаил Белчев и музика на Тончо Русев. Знамето на компанията имаше честта да носи Георги Спасов от Централна ремонтна база – с 40 години стаж в гружеството, на когото асистираха инж. Кристина Цветанкова и инж. Нели Запрянова, които са в Обогабителната фабрика от първия випуск на дуалното обучение.

В приветствието си председателят на Надзорния съвет на „Асарел-Медет“ Димитър Цоцорков каза:

„Хората от голямото асарелско семейство сте героите на днешния празник. Благодарение на вас и вашия труд постигаме невероятни резултати, а сигурен съм, че ще бъдат такива и занапред. Днес отдаваме почит на поколения хора, на техния труд и професионализъм, и на делото на баща ми проф. Лъчезар Цоцорков, който повече от половината от тези 60 години беше начело на компанията и задаваше стратегическата визия за развитието на бранша. Гордея се с нашата компания, гордея се, че съм от Панагюрище и България. Ние сме първи и сме рекордьори в много отношения и сме инвестирали над 1 милиард евро в нашите седем програми за устойчиво развитие. Пионери сме в дуалното обучение, от което имаме вече седем випуска. И не на последно място ние сме единствената минна компания в света, която е обявена за SDG пионер. Наистина няма сила на света, която да спре един екип, който смело мечтае, упорито се труди, постига резултати и споделя своя успех с обществото.“

Инж. Делчо Николов – председател на Управителния съвет, посочи, че тази година отбелязваме Деня на миньора с голямо вънление, защото честваме 60-ия юбилей на „Асарел-Медет“ АД.

„Тук има много хора, които си спомнят как някога работихме в изключително тежки условия – с много по-ограничени възможности, без удобствата и сигурността, които днес приемаме за даденост. Такива бяха времената и така положихме основите на пътя към бъдещето – с упоритост, честен труд и силна вяра, че изграждаме нещо голямо за своя роден край и за България. Шест десетилетия по-късно можем да кажем, че тези усилия не са били напразни. Благодарение на развитието на технологиите и приемствеността между поколенията, днес компанията е на световно ниво и се гордеем с резултатите, които постигаме като екип. Днешният празник е повод да изразим нашето уважение към всички, които са работили и работят в компанията, с мисълта, че продължаваме да градим бъдеще, което ще оставим на следващите поколения.“

Изпълнителният директор инж. Николай Пелтеков поздравя екипа на „Асарел-Медет“, който стои зад постигнатите успехи:

„В Панагюрище ние показваме как един български екип успява да преработва ефективно и устойчиво едни от най-бедните и сложни медни руди в света. Днес ние постигаме технологични резултати, които поколенията преди нас са считали за невъзможни. Осъзнаваме отговорността си като най-голям работодател, най-голям индустриален инвеститор и структуроопределящо предприятие за региона. Осигуряваме 40% от собствените приходи в бюджета на община Панагюрище, а за последните 10 години сме генерирали допълнително търсене в българската икономика за 6,2 млрд. лв. като косвени и преки ефекти от дейността ни. Но това, което ни отличава, не са цифрите, а визията ни за социална отговорност, грижата ни за хората от компанията и инвеститиците ни в развитието на общината и родния край. Благодаря на целия екип – работниците, специалистите и мениджърите, които всекидневно влагат сърце и воля в нашата обща кауза – успеха на „Асарел-Медет“.“

Кметът на община Панагюрище Желязко Гагов се обвърна към екипа на „Асарел-Медет“:

„Асарел-Медет“ е искрата, „Асарел“ е огънят, който озарява вече няколко поколения панагюрци. Неминуемо пред всяка компания има трудности и кризи, но от тях се ражда сила, от силата се ражда надежда, а от труда – бъдеще и богатство. Богатството на „Асарел-Медет“ е в хората, в ръцете на всеки миньор, в очите на младия инженер, в децата, които спортуват в зала „Арена Асарел“, в любопитството на младежите, когато посещават залата трезор на Панагюрското златно съкровище, в първия плач на децата, които се раждат в нашата модерна болница „Уни Хоспитал“. „Асарел“ е пътят на успеха. Път, който беше зададен от проф. д-р Лъчезар Цоцорков и неговия завет, че всичко има смисъл, когато помагаш на другите.

Петя Цанкова – народен представител и заместник-председател на Комисията по образование в Народно-то събрание, каза:

„Асарел-Медет“ е символ на мощта на българската минна индустрия. Но и много повече. „Асарел“ е пример как с отговорно управление, с иновации и дигитални технологии едно българско предприятие се развива устойчиво и работи с грижа за хората. Малко региони могат да се похвалят с такъв работодател, който инвестира в развитието на младите хора – това е гаранция за успех.“

Областният управител на Пазарджик Валентина Кайтазова, поздрави екипа:

„Асарел-Медет“ е пример за труд, упоритост и устойчивост. Пример за икономическо развитие, иновации, модерни технологии и социална отговорност. С подкрепата, която компанията оказва на образованието, културата и здравеопазването, подпомага икономическото развитие, но също е духовен двигател за развитието на региона. А проф. д-р Лъчезар Цоцорков е човекът, който с визия и много усилия, благодарение и на личните си качества, създаде тази посока за успешно развитие.“

Инж. Драгомир Драганов – председател на Българската минно-геоложка камара, заяви:

„Поздравявам всички работещи в „Асарел-Медет“, които със своите знания, умения и възможности създадоха модерна, високотехнологична, просперираща компания, която осигурява дългосрочна заетост на своите служители и има респекта и уважението на другите компании от минния бранш.“

Пламен Димитров – президент на КНСБ, посочи:

„Това, което отличава „Асарел“, е качеството – качеството на работниците, качеството на успехите, които компанията постига. С диалога, който имаме, съм уверен, че и напред ще постигаме успехи и ще ги споделяме с работещите, както се прави от десетилетия в „Асарел“.“

Димитър Манолов – президент на КТ „Подкрепа“, каза:

„Иска ми се в България всички предприятия да са като „Асарел“. Но не са много, за съжаление. „Асарел“ е пример за социален диалог и пример за това, че когато синдикати и ръководство работят заедно в една посока, се постигат успехи“.

За повече снимки от празника сканирайте QR кода

БЛАГОДАРИМ ЗА ДОБРИТЕ ДУМИ

За празника екипът на „Асарел-Медет“ получи над 70 поздравителни адреса

В своето писмо **Наталия КИСЕЛОВА, Председател на Народното събрание на Република България**, посочва:

„Над Вас бди чудотворецът св. Иван Рилски, чиито качества се припокриват с тези, характерни за професията Ви - Воля, твърдост, съпричастност и човеколюбие. Едва ли има по-подходящ ден от днешния, в който да изкажа благодарността си към Вашия професионализъм и несломима борбеност.“

В поздравлението си до екипа на компанията **Жечо СТАНКОВ – министър на енергетиката**, казва:

„За шест десетилетия дружеството осъществи истински революционен скок в сектора, който развива постоянно и съм сигурен, че ще награжда и в бъдеще. Високо ценя приноса на Вашия екип за постигнатите отлични резултати, които са изключително важни не само за растежа на българската икономика, но и за благосъстоянието на хората от бранша - най-ценният ни капитал.“

Невена ЛАЗАРОВА – зам.-министър на индустрията:

„Шестдесетгодишната история на „Асарел-Медет“ е ясен знак за дългогодишна отгаденост, визионерско лидерство и високи професионални стандарти, превърнали дружеството в символ на иновации и социална ангажираност.“

„АСАРЕЛ-МЕДЕТ“ ПОЛУЧИ ДВЕ НАГРАДИ ОТ МИННАТА КАМАРА

„Асарел-Медет“ АД получи награда за принос към устойчивото развитие на индустрията, с което беше отбелязана 60-годишнината на компанията по време на Националното честване на Деня на миньора на 18 август в София. Министърът на енергетиката Жечо Станков връчи отличието на Димитър Цоцорков, който го посвети на целия екип на „Асарел“ и на паметта на проф. д-р Лъчезар Цоцорков. Неговата визия за икономическа ефективност, социална отговорност и грижа за природата е отразена в стратегията за устойчиво развитие на бранша, посочи председателят на Надзорния съвет на „Асарел-Медет“ АД. Той честити Деня на миньора на всички работещи в минерално-суровинната индустрия и връчи стипендията „Проф. д-р Лъчезар Цоцорков“, която ежегодно се присъжда от фондация „Асарел“. Тази година с нея беше удостоен Михаил Стоянов, който изучава специалност „Геология и геоинформатика“ в Минно-геоложката Алма Матер.

За дванадесети пореден път „Асарел-Медет“ АД беше удостоено и с браншовото отличие „Грижа за природата“, като изпълнителният директор инж. Николаї Пелтеков получи приза от Асен Марков, изпълнителен директор на Агенцията по горите.

„Минната индустрия е стратегически важна и трябва да бъде ценена, разбрана и подкрепяна“, призова по време на тържеството инж. Драгомир Драганов, председател на Българската минно-геоложка камара. Той подчерта, че браншът се нуждае от стабилен бизнес климат и предвидима административна среда, която да насърчава инвестициите със стратегически поход.

„Държавата винаги е била до бранша в тежки моменти и това ще продължи да бъде така“, заяви в приветствието си министърът на енергетиката Жечо Станков. В присъствието на вицепремиера Атанас Зафиров той подчерта, че се разработва план за подкрепа на индустрията, така че да се гарантира нейната конкурентоспособност.

Министърът на труда и социалната политика Борислав Гучанов поздрави всички миньори и посочи, че 21. век е векът на високите технологии, транспортните коридори и ресурсите. „Без минна индустрия не може да има съвременна икономика и съвременна България“, заяви той. Поздравления за празника отправиха още зам.-министърът на икономиката и индустрията Невена Лазарова, зам.-министърът на околната среда и водите Атанас Костадинов и представителите на миньорските синдикати.

Доц. д-р Кремена Деделянова, председател на Федерацията на научно-техническите съюзи в България, обяви, че спрямо миналата година се отчита 5% спад в общия обем на произведената продукция от бранша, включително и в рудодобива, а вносът на суровини се е увеличил с 16%. Продължава да впечатлява високата производителност на труда в отрасъла, която е почти двойно над средната за икономиката на страната и изпреварва преработващата промишленост, ИТ сектора, научните изследвания и всички останали дейности, с изключение на енергетиката.

Ана ФИНДЖИКОВА, ръководител отдел „Комуникации“

ВОДОСВЕТ ПО СЛУЧАЙ ДЕНЯ НА МИНЬОРА БЕ ОТСЛУЖЕН ПРЕД ФИРМЕНИЯ ПАРАКЛИС

По повод Успение на св. Иван Рилски – небесния покровител на миньорите – и Деня на миньора, на 18 август пред фирмения параклис „Св. Богородица Живоприемен източник“ беше отслужен тържествен водосвет. Богослужението извърши архиерейският наместник на Панагюрската духовна околия ставрофорен свещеноиконом Атанас Манолов. Той поздравя присъстващите с празника и отправя молитви за здраве и благополучие.

На ритуала присъстваха десетки работници, служители и мениджъри от дружеството. Беше осветен и празничен курбан, който беше разгаден в трите столови на компанията.

„Нека Господ Ви гари здраве, мир, добър и смислен живот“, пожела отец Атанас Манолов след края на водосвета.

Марина Тричкова – специалист „Комуникации“

Семейството, което прегърна отново своя баща и дядо

Понякога историята намира най-топлия път към хората – чрез неочаквана среща с миналото. Така се случи и с едно асарелско семейство, чийто корени са дълбоко вплетени в рудодобива на региона.

Иван Иванов – дългогодишен работник в МОК „Медет“, някога е бил изобразен на картина от местния художник Кирил Киров. Десетилетия наред платното е красяло Дома на миньора в село Панагюрски колонии, както се оказа, без наследниците му дори да подозират за неговото съществуване.

Тази година на 14 август, в навечерието на Деня на миньора, произведението се завърна у дома – като юбилеен жест от компанията, който семейство Иванови прие с вълнение, усмивки и сълзи.

Синът и внучката на някогашния гумаджия от Авторемонтния цех бяха дълбоко трогнати от изненадата и дълго докосваха лика на картината с обич.

„Една гума, като тази, която е нарисувана от художника, едва не е убила татко“, спомня си синът на Иван Иванов – Стоян. „Но той беше корав мъж и оцеля, живя до 82 години и си отиде преди 14 г.“, разказва мъжът, който също се е пенсиониал като дългогодишен работник в „Асарел-Медет“. „Дядо много обичаше да чете“, включва се в разговора и внучката на Иван Иванов – Анна. „Вкъщи имахме голяма библиотека, в която нямахме книга, която да не е чел. Като деца ние

вземахме от Градската библиотека произведенията, които ни трябваша за училище, а той четеше и тях. Често ни разказваше поучителни притчи, които беше запомнил от годините, когато е бил ученик и са имали часове по вероучение“, спомня си още Анна.

Нейният баща Стоян става част от екипа на „Асарел-Медет“ през 1988 г., а от 2003 г. е назначен като вулканизатор на каучукови изделия и остава на тази работа до пенсионирането си. „В онези години работата много се увеличи, след като направихме ЦПТ-то. Пратиха ни на обучение в Гълъбово, в „Мини Марица-изток“, където от години имаха тази система за транспорт на минната маса“, разказва той и добавя, че трябва да се работи заедно, за да има резултати.

„Сега, като вземеш някой на работа, първо пита „Колко пари ще ми даваш?“. Ами ще ти дават колкото си изкараш. Аз съм бил 22 години на норма. Ти може да си изкарал плана, но ако някой от колегите не е, сметката не излиза и няма пари. Ние сме едно цяло. Работили сме при трудни условия – лятото на пек, зимата на студ, но се свиква. На колегите в „Асарел“ пожелавам да са здрави и да работят. Защото без труд нищо не се постига“, казва Стоян Иванов, синът на работника с топли очи, запечатани на картина.

*Христо ПАЕВ, експерт
„Връзки с обществеността“*

Носителят на студентската стипендия „Проф. д-р Лъчезар Цоцорков“
Михаил Стоянов от МГУ „Св. Иван Рилски“:

ЗА МЕН НАГРАДАТА Е ПРИЗНАНИЕ, ВДЪХНОВЕНИЕ И ОТГОВОРНОСТ

- Какво означава за Вас получаването на стипендията на името на проф. Лъчезар Цоцорков и какво значение има тя за бъдещото Ви развитие?

- За мен това е признание, вдъхновение и отговорност. Стипендията символизира доверието към младите специалисти, които имат способността и смелостта да допринесат по нови начини за развитието на минерално-суровинната индустрия в България и Европа.

- Кое Ви мотивира да изберете обучението си в МГУ „Св. Иван Рилски“ и специалността, в която се развивате?

- Изборът ми се корени не само в желанието ми да се развивам в минерално-суровинната индустрия, но и в стремежа ми да допринеса за напредъка на геоложките дисциплини с цел установяването на България като изявена страна в този аспект. Минно-геоложкият университет „Св. Иван Рилски“ ми осигурява стабилна академична основа и възможност за работа и участие в значими научни дейности и проекти.

- Смятате ли, че има достатъчно възможности за младите специалисти в сферата на минерално-суровинната индустрия и геологията в България?

- Има обширни възможности за развитие на младите специалисти в сферата на минерално-суровинната индустрия и геологията в България. Това се дължи на геоложкото разнообразие и история на местната среда, богатството на минерални ресурси и немалкото възможности за откриване на нови находища. Съвместната работа със съседни страни и институции на Балканския полуостров и Европа в множество геоложки дисциплини е ключова възможност не само за индивидуално развитие, но и за значителен напредък на нашата страна.

- Кои качества според Вас са най-важни за един млад учен или инженер във Вашата област?

- На първо място несъмнено са вярата, дисциплината, критичното мислене и планирането, тъй като те изграждат не само характера, но и бъдещето на всеки учен и инженер в България и по света. Други основни качества са адаптивността към различна среда и нова информация, тъй като науката се развива непрестанно, както и способността за екипна работа и уменията за практическо използване на усвоените знания. И не на последно място стоят отговорността и съзнанието, че всяко действие, решение и научно откритие оказва влияние върху обществото и околната среда.

- Кое е най-ценното за Вас в работата Ви по проектите, свързани с вулканологията?

- От съществено значение за мен е възможността за развитие на тази геоложка дисциплина в световен мащаб в полза на човечеството и нуждата от по-добро разбиране на сложните вулкански процеси, тъй като те са неизменна част от геоложката среда и история на Европа. В допълнение, наличието на множество палеовулкански комплекси на територията на България отваря възможност за допълнителни изследвания не само с цел откриване на нови минерални находища, но и на допълнително опознаване на геоложката ни история.

Студентът Михаил Стоянов с Димитър Цоцорков, проф. Ивайло Копрев, ректор на МГУ „Св. Иван Рилски“, и Драгомир Драганов, председател на Минно-геоложката камара

- Какво е Вашето виждане за устойчивото развитие и екологичната отговорност в добивната индустрия?

- Устойчивото развитие на минерално-суровинната индустрия е от ключово значение предвид необходимостта от опазване на околната среда и ефективното използване на добивните суровини за нуждите на обществото и икономиката. Вярвам, че бъдещето принадлежи на тези практики, които съчетават икономическия напредък с устойчивия подход, което изисква иновативни методи, сред които внедряване на геоложки информационни системи и дистанционни методи за прецизно планиране и наблюдение на добива, логистиката и екологичния отпечатък.

- Имате ли амбиции да продължите обучението си в чужбина, или ще се реализирате професионално в България?

- Възнамерявам да съчетаая и двете. Убеден съм, че България е неизменна част от бъдещето ми, тъй като страната ни има значителен и отчасти неизползван ресурсен потенциал, а моето желание е да бъда част от новото поколение специалисти, които ще допринесат за устойчивото развитие на родината ни и установяването като значим фактор на икономическата карта. В допълнение, обучението ми в чужбина би било свързано основно със сферата на вулканологията, но също така ще разшири хоризонтите ми чрез нови методи и академични подходи, които биха били приложими за развитието на геологията в България.

- Какъв съвет бихте дали на бъдещите студенти, които искат да постигнат академични и професионални успехи като Вас?

- Съветът ми към бъдещите, а и към настоящите студенти, е да вярват в способностите си и в изборите си и да бъдат целеустремени, смели и дисциплинирани в името на целите и мечтите си. Нека знаят, че грешките и усилията са част от процеса на развитие на всеки един от нас и че без тях ние никога не бихме били способни да създадем и да реализираме пълния си потенциал.

Ръце и сърца '2025

малки портрети на големи хора

Зад всяка постигната цел стоят ръце, белязани от труд, и сърца, които никога не са спирали да вярват. Те принадлежат на хората, които ден след ден, година след година са изграждали „Асарел-Медет“ с постоянство и всеотдайност. През тази година 160 работници, служители и мениджъри от дружеството получиха награди за дългогодишен трудов стаж и професионални успехи. За принос към развитието на модерния рудодобив в Панагюрище бяха отличени и 36 пенсионери от компанията, започнали още през далечната 1964 година в МОК „Медет“ и завършили трудовата си биография в „Асарел-Медет“. В рубриката „Ръце и сърца 2025“ ще Ви срещнем с част от хората, чиито професионализъм, лоялност и житейски път са пример за всички нас. Това са истории на поколения, за които трудът е чест, а принадлежността – гордост. Това не са просто спомени за работата – това са разкази за чест, достойнство и трайна следа в развитието на Панагюрище.

„АСАРЕЛ-МЕДЕТ“ АД ПРИСЪДИ 160 НАГРАДИ ЗА ПРОФЕСИОНАЛИЗЪМ И ДЪЛГОГОДИШЕН СТАЖ

Отличия получиха и 36 ветерани, започнали своя трудов път през 1964 година

По случай 60-годишния юбилей на „Асарел-Медет“ 160 работници, специалисти и мениджъри от компанията получиха фирмени награди за професионализъм и дългогодишен трудов стаж. На тържествена церемония в зала „Арена Асарел“, която се проведе на 15 август, отличия получиха 70-те, които бяха определени за най-добри в професията от своите колеги, и 90-те, които имат 25, 30, 35 и 40 години непрекъснат трудов стаж в „Асарел“ и дъщерните дружества.

„Много съм развълнуван да видя, че за 60-ия юбилей тук са се събрали пенсионери-ветерани от 1964 г. – хората, които знаят как са се наливали основите и помнят дългия път на развитие, който сме изминали“, каза Димитър Цоцорков, а изпълнителният директор инж. Николай Пелтеков посочи, че наградите са израз на признателност и уважение към усилията, които работещите в компанията полагат всеки ден.

В юбилейната година Димитър Цоцорков – председател на Надзорния съвет, навърши 25 години в компанията, председателят на Надзорния съвет инж. Делчо Николов – 45, а председателят на фирмената синдикалната организация на ФНСМ-КНСБ Марко Гергински ознаменува 50 години като част от екипа на „Асарел“. След анкета във висшия мениджърски екип наградата за „Най-добър мениджър“ тази година беше присъдена на Лушка Паланкалиева – директор „Административни и регулаторни дейности“, а сондьорът от рудник „Асарел“ Илия Караджов стана тазгодишният носител на почетния знак „За заслуги“ към компанията. Аплодирани бяха също доброволците, които помогнаха за гасенето на пожара край с. Ковачево и някогашните ученици от първия випуск на дуалното обучение, отличени като най-добри в професията – Нели Запрянова от обогатителната фабрика и Атанас Проичев от рудника.

Юбилейно признание получиха 36 доайени в асарелското семейство – хора, които са започнали трудовия си път през 1964 година в МОК „Медет“ и са се пенсионирали в дружеството. Фирмени награди имаше за семейство Елена и Тодор Попови, пристигнали за тържеството от с. Калековец, Митко Лютаков, чийто син Георги също е пенсионер от компанията, а внукът Димитър е шофьор в рудника като баща си, участникът в първия стажантски випуск Иван Радулов, Димитър Томов, чийто син Владимир е част от екипа на отгел „Минно

инженерство“, а внукът Димитър е на летен стаж в „Асарел“, Радко Финджеков, който на този ден чества 57-годишнина от сватбата със съпругата си Мария. Отличия получиха още Георги Нетов Георгиев, Стефан Паўтаков, Иван Стоянов, Атанаса Гешева, Иван Зубев, Иванка Костова, Стоян Беломачев, Минко Спасов, Петрана Мангова, Атанас Рабухчиев, Иван Дралев, Луко Петришки, Милуш Тильовски, Николаї Герзинеков, Никола Панчовски, Михо Калпаков, Панчо Поубренски.

Отгел „КОМУНИКАЦИИ“

Едни от ветераните в дружеството, семейство Елена и Тодор Попови, чийто професионален път е минал в дружеството, пристигнаха за тържеството от с. Калековец

Един от доайените - Иван Радулов, е участник в първия стажантски випуск в МОК „Медет“

Отличие и за ветерана Митко Лютаков, чийто син Георги също е пенсионер от компанията, а внукът Димитър е шофьор в рудника като баща си

Фирмената песен по текст на Михаил Белчев и музика на Точно Русев и тази година изправи на крака всички колеги в изпълнение на възпитаниците на Нона Немигенчева - Стивани Джунова, Мария Димитрова, Сяна Кокотанекова, Йоана Караджова и Румяна Узунова

Лушка ПАЛАНКАЛИЕВА:

НАЙ-ДОБЪР МЕНИДЖЪР

РАБОТАТА С ПРОФ. Д-Р ЛЪЧЕЗАР ЦОЦОРКОВ БЕШЕ УРОК ВСЕКИ ДЕН

Какво означава за Вас отличието „Най-добър мениджър“?

Както всяко отличие, това – разбира се – е чест и признание. Но, ако трябва да го определя с една дума, то тя е доверие. Доверието, което моите колеги от мениджърския екип от компанията са ми гласували, предлагайки ме за най-добър мениджър. А за това заслугата далеч не е само моя: тя е на всичките 60 човека, работещи в Дирекция „Административни и регулаторни дейности“. Техният професионализъм стои зад общата ни успешна работа, която е плод и на екипната работа с всички дирекции, с които съвместно постигаме споделяните цели.

Кои качества са Ви помагали най-много през годините – като човек и като професионалист?

Това са простички човешки ценности, в които съм възпитавана – бъди добър човек, уважавай другите и цени труда на всеки, стреми се към знанието, бъди постоянен в това и не спирай да се учиш.

Кои са най-важните уроци, които сте научили от проф. д-р Лъчезар Цоцорков и които прилагате като мениджър?

За всеки, който имаше възможността да работи с проф. Цоцорков, всеки ден беше урок. Как да отличи най-важните, когато той не омаловажаваше никои въпрос и никое решение? И може би затова първото и най-важното е да работиш със сърце и отдаденост. Да мислиш дългосрочно и да мечтаеш смело, е друго послание, без което нашата компания нямаше да е това, с което днес се гордеем. Съсредоточаването в днешния ден е „път за никъде“, както казваше той. Хората са ключът, най-важният фактор за общия успех или провал. Другото на което изключително гържеше – може би предвид естеството на моите задължения, е да „тичаме пред вятъра“. Да можем да идентифицираме рисковете, ясно да очертаваме решенията, да не „замитаме“ проблемите, защото никои няма полза от това. Показваше ни, че успехът се състои не в това никога да не правиш грешки, а да направиш така, че да не ги повтаряш. Да се учиш от грешките си е не само ценен житейски урок, но и една от тайните на успеха.

Какъв стил на управление изповядвате – какво според вас прави един ръководител успешен?

Изграждане на отношения на взаимно доверие и уважение. Моето разбиране е, че ръководителят води хората, а не ги командва и ми се иска да вярвам, че успявам да работя по този начин. Но не мога да подмина факта, че ръководителят е и този, който носи отговорността за вземане на решения. Това, към което се стремя, е те да са навременни, справедливи, законосъобразни.

Помните ли първия си работен ден в „Асарел-Медет“?

„Асарел“ беше голямо предизвикателство – с изцяло непознато за мен производство и с още нещо съществено: предишният ми професионален опит ме беше срещал със стотици хора и житейски съдби, но винаги към била част от малък екип. Мащабите на „Асарел“ обаче бяха респектиращи за мен, а визионерството на проф. Цоцорков и неговата целеустременост за

реализиране и на най-смелите проекти ме подтикваше към постоянно развитие.

Как се промени компанията през Вашия поглед?

За тези 20 години станаха много важни промени за България, които неминуемо промениха и нас. Ще спомена за пример само членството на страната ни в Европейския съюз. Един от аспектите на промяната, погледнато от позицията на професионалната ми ангажираност, са новите регулаторни изисквания и предизвикателствата, пред които това ни изправи. Европейското законодателство и неговото транспониране у нас е процес, нерядко повлиян от фактори, водещи не до подобряване на стандартите, а до правна несигурност и административни тежестки, което безспорно поставят бизнеса, включително и нас, пред редица предизвикателства. Но, от друга страна, включването на „Асарел“ в европейски програми позволи да се издигне на по-високо ниво дейността за непрестанно търсене на иновативни технологични решения. И мисля, че компанията не просто се променя, а успешно се развива в унисон със света около нас.

Какво бихте казали на младите колеги, които тепърва започват своя път в „Асарел“?

Да бъдат отговорни – към своята работа и към колегите си, а това би означавало – и към своето бъдеще.

Имате ли житейско мото или принцип, който следвате и с който не правите компромис в работата?

Класният ми ръководител в гимназията много често цитираше известния израз „Прави каквото трябва, пък да става каквото ще“. И ако се замисля, без да съм си задавала въпроса за моето житейско мото, сякаш това е и принципът, който спазвам в работата си. Важното е да оцениш кое е това „което трябва“ да се направи. Определящ е интересът, който защитаваш, и в професионален план за мен това е интересът на компанията и успешното ѝ бъдеще.

Какво е пожеланието Ви към екипа на „Асарел-Медет“?

Първото „условие, без което не може“, както се казва в правото, е здравето. На всички пожелавам крепко здраве! Да имат много щастливи лични преживявания, да работят със сърце и вяра - тогава успехът ще е наш съпътник и занаят!

Илия Караджов, носител на Почетен знак

Сондъор по призвание

Илия Караджов е име, което в „Асарел-Мегет“ се произнася с уважение. Над три десетилетия той посвещава на работата в рудника, а повече от десет от тях е сред най-високо оценените специалисти в своята професия. За последните десет години за пети път е определен за „Най-добър в професията“, а признанието за труда и отдадеността му е увенчано с почетния знак „За заслуги към „Асарел-Мегет“.

Пътят на Илия в компанията започва през 1990 година. Две години по-късно се посвещава на професията сондъор – избор, който не просто определя кариерата му, а му носи голямо удовлетворение. „Винаги съм се гордял с моята професия и съм си я избрал сам“, казва той с увереност.

За него най-голямото предизвикателство са неизвестните в ежедневието, защото „всеки ден е различен“, особено когато човек работи в рудника. През годините техниката се е развила значително и е улеснила работата, но отговорността и вниманието трябва да са неизменно високи. Безопасността е на първо място – особено при работа с тежки машини и при сложни проекти като геоложки сондажи с дълбочина до 30 метра. „Понякога и най-малката грешка може да се окаже фатална“, отбелязва Илия, който си дава сметка за отговорността. Той е убеден, че успехът в професията е резултат от три неща – опит, техника и екипна работа. Затова и особено цени колегите си: „Много готини момчета, млади, с които е удоволствие да работиш.“ За него добрият сондъор трябва да е отговорен, съвестен и да умеє да работи в екип – качества, които самият той притежава.

След тежката работа разпуска с друг тип активност – фитнес, разходки, екскурзии и почивка с близките. Семейството е неговата най-голяма опора, а стремежът към развитие не го напуска: „Всеки иска да постига все повече и повече“, казва сондъорът. Историята на Илия Караджов е пример за това как професионализмът, дисциплината и любовта към работата могат да се превърнат в трайно наследство – не само за един човек, но и за цяла компания.

Марина Тричкова – специалист „Комуникации“

НАЙ-ДОБЪР В ПРОФЕСИЯТА

ДИРЕКЦИЯ „ПРОИЗВОДСТВЕНИ ДЕЙНОСТИ“

Рудник „Асарел“

Манол Димитров Терзийски – машинист на еднокорфов багер
Илия Ангелов Караджов – сондъор
Лъчезар Димитров Карабойчев – машинист на пътно-строителни машини
Дело Хараланов Кесов – шофьор на тежкотоварен автомобил - 12 и повече тона
Николай Руменов Топлов – шофьор на цистерна - над 12 тона
Марин Георгиев Динчев – машинен оператор на транспортно-технологична машина
Лука Иванов Раленекос – бомбаджия/работник по взривяване;
Лако Салков Салков – шофьор на специален автомобил - над 120 тона
Атанас Борисов Пройчев – помпиер
Станислав Иванов Христосков – монтьор, обслужващ минни и спомагателни съоръжения
Антон Сотиров Каишев – началник смяна

Обогатителна фабрика „Асарел“

Кръстьо Петров Карабойчев – машинен оператор, транспортно-технологична машина
Никола Иванов Юруков – оператор, мелница
Нели Стоянова Запрянова – реагентчик
Петър Нешев Марински – филтърджия
Катя Добрева Пъкова – флотационен работник
Ганка Георгиева Ставрева – кранист
Ана Петрова Анева-Барзекова – лаборант
Асен Николаев Попников – началник смяна

Цех „ВОС, ПС и SX-EW“

Николай Стоянов Боеков – машинист на пътно-строителни машини
Иван Ненчев Ненчев – машинен оператор на инсталации и съоръжения за обогатяване на руди
Филип Неделчев Домусчиев – машинен оператор
Ненчо Николов Калайджиев – електромеханошлосер
Валерий Янков Господинов – машинен оператор
Михаил Ангелов Узун – оператор на пулт
Петър Найденов Найденов – механошлосер
Милен Тошков Тошев – машинен оператор ПС

ДИРЕКЦИЯ „РЕМОНТНИ ДЕЙНОСТИ“

Отдел „Ремонт Рудник и ЦРБ“

Иван Кръстев Болчев – електромонтьор
Делчо Нейков Георгиев – монтьор на минни съоръжения
Петър Стоянов Карагъзов – автомонтьор
Марин Иванов Лазаров – заварчик
Рад Георгиев Врагов – машинен оператор вулканизиране на каучукови изделия
Стойо Николов Каменски – шофьор на автокран - 75 тона
Павлин Георгиев Арнаудов – техник на ел. машини и апарати
Петър Димитров Костов – техник, механик

Отдел „Ремонт ОФ, ВОС, ПС и SX-EW“

Никола Димитров Божков – механошлосер
Николай Димитров Нешев – заварчик
Петър Гошов Байряков – машинен оператор вулканизиране на каучукови изделия
Добри Ненчев Станчев – механик на машинни инструменти
Иван Желев Желев – електромеханошлосер
Иван Георгиев Обретенос – монтьор на електронно производствено оборудване
Николай Тодоров Раков – техник на ел. машини и апарати - КИП и А
Илия Методиев Утев – електромеханик

Отдел „Енергоснабдяване, енергийна ефективност и инженеринг“

Цветан Николаев Барухчиев – електромеханошлосер, ел. лаборатория и аварийна група
Костадин Христов Русинов – електромеханошлосер, подстанции и мрежи
Тодор Василев Бочев – оператор на газокомпресорни агрегати, зв. „Топлоснабдяване“
Ненко Радков Гандуров – инженер, енергетик

Продължава на стр. 15

НОНКА ДЖЕВЕЛЕКОВА – ЧОВЕКЪТ, КОЙТО ПРЕВРЪЩА ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВАТА В ПЪТ НАПРЕД

Понякога животът ни води по неочаквани пътеки, за да стигнем точно там, където трябва да бъдем. Така се случва и с Нонка Джевелекова, която е част от екипа на отдел „Управление на паричния поток и риска“. Отначало мечтата ѝ е да стане филолог и да живее сред книгите и словото. Но началото на 90-те години на миналия век носи промени, които преобръщат и нейната посока. Тя кандидатства в Софийския университет и в УНСС, и въпреки любовта си към литературата, избира да поеме по пътя на икономиката – като начало на непознато, но обещаващо пътешествие.

„Не съжالياвам – светът на цифрите е също толкова вълнуващ и дълбок, колкото и този на литературата“, казва Нонка с усмивка и искреност. Този избор се оказва съдбоносен и я отвежда в една динамична, сложна и предизвикателна сфера, която тя приема със страст и отговорност. През 2005 г. Нонка се присъединява към екипа на „Асарел-Медет“. Тогава компанията преминава през значими структурни промени и създава финансов отдел. В него тя намира своето истинско професионално място и вече близо 20 години е част от сплотен екип.

Тази година Нонка Джевелекова е заслужено номинирана за „Най-добър в професията“ – признание за нейния професионализъм, отдаденост и уменията да създава атмосфера на доверие и топлина сред колегите. „Ние не сме само колеги. Ние сме приятели. Ние сме семейство“, споделя тя с гордост и топлина. Работата е далеч от литературата, но е изпълнена с разнообразни задачи и предизвикателства. Няма два еднакви дни – планираните задачи често се прекъсват от нови, непредвидени ситуации, които изискват бързи решения и адаптивност. Именно този постоянен адреналин е онова, което я кара да обича професията си още повече: „Обичам загадките и предизвикателствата. Те ни карат да растем.“

Според Нонка най-важните качества, които човек трябва да притежава, за да успее, не са само професионалните умения и

знания, но и човечността – емоционалната интелигентност, емпатията, дисциплината и устрема за развитие. Тя вярва, че без доверие, комуникация и колегиалност, успехът е немислим. Извън работата Нонка намира вдъхновение в природата и изкуството – обича да рисува, да пише, да се разхожда в планината и да посреща изгрева на морето. „Малкият принц“ на Екзюпери е нейната любима вечна книга, която с всяко ново прочитане разкрива нови прозрения и смисъл. А семейството за нея е всичко – основата, опората и смисълът на живота. Започва всеки ден с благодарност и мечтае за свят, в който мирът, здравето и мъдростта да са достъпни за всички. Мотото ѝ е „Не трябва проблемите да ви тикат напред, а мечтите да ви водят“ – думи, които я вдъхновяват, дори когато пътят напред изглежда е труден. Думи, които ни показват как в забързаното ежедневие е достатъчно да се усмихнем и помечтаем заедно, за да превърнем всеки разговор в история, която си струва да бъде разказана.

Лушка КАЛАЙДЖИЕВА, специалист „Комуникации“

Иван ЖЕЛЕВ, електромеханошлосер в „Ремонт ОФ, ВОС, ПС и SX-EW“

35 ГОДИНИ В ОТБОРА НА „АСАРЕЛ-МЕДЕТ“

В годината, в която „Асарел-Медет“ АД отбелязва своя 60-годишен юбилей, Иван Желев е избран за „Най-добър в професията“. За електромеханошлосера от „Ремонт Обогатителна фабрика“ наградата идва заедно с навършването на 35 години непрекъснат трудов стаж, изцяло преминал в „Асарел-Медет“. Отличieto си обаче той не възприема като лично постижение, а като признание за всички, с които работи.

Съръжаността и отдадеността му се открояват и в отговора на въпроса какво го отличава от другите специалисти – той е категоричен, че в основата на успеха може да бъде само екипната работа. Според него, за да си добър електромеханошлосер, са нужни цялостен поглед върху работата, професионализъм, мотивираност, визия, приспособимост, сътрудничество и точност, защото техническите предизвикателства са част от ежедневието.

Първият работен ден на Иван е само 15 дни след излизането му от казармата. През годините професията се е променила заедно с напредъка на техниката, но и хората в нея са израснали, казва той. Най-голямото му удовлетворение идва, когато е ангажиран и работата е добре свършена. През своя път е имал за ментори много по-възрастни и опитни колеги, от които се е учил. Не си позволява да отправя общи съвети към младите специалисти – предпочита да говори лично с всеки от тях, според конкретната ситуация. Убеден е, че бъдещето на професията не е застрашено от автоматизацията, а напротив – новите технологии ще помогнат да се развива. Самият той гледа с удовлетворение към изминалите години и е горд с това, че и двете му деца са свързали професионалния си път с „Асарел-Медет“ – синът е част от екипа на компанията, а дъщерята – във външна фирма, но отново в сътрудничество с предприятието. А ако можеше да се върне 35 години назад? Иван Желев казва, че би избрал същия път – заради хората, с които работи.

Марина Тричкова – специалист „Комуникации“

Манол ТЕРЗИЙСКИ,
багерист в рудник „Асарел“

Човек, който знае колко трудно се местят планини

В свят, където тонове земна маса се изместват с един замах на багерната кофа, успехът се измерва не с преместване на планини от минна маса, а с отдаденост, екипност и човешко отношение. Именно тези качества отличават Манол Терзийски – багерист в рудник „Асарел“, който е награден като „Най-добър в професията“.

Пътят му в компанията започва през 2006 година, когато става шофьор на 120-тонен „БелАЗ“, а година по-късно сядат и в кабината на багера. Завършил е СПТУ във Виноградец със специалност пътно-строителни машини и образованието се оказва добър трамплин и стабилна основа, върху която гради опит и умения вече почти две десетилетия.

„В нашата работа екипността е всичко“, споделя Манол. Според него добрият колектив е ключът към успеха в рудника, защото само когато хората работят в синхрон, тежките машини и сложните процеси могат да вървят гладко. За младите, които първо избират пътя си, Манол има прост, но ценен съвет: „Трябва търпение, постоянство и усет към машината. Само така можеш да се развиваш и да даваш най-доброто от себе си.“

Семейството е голямата слабост на човека, който вярва в силата на екипността и подкрепата в екипа. Заедно със съпругата си Мария отглеждат две прекрасни дъщери – Стоеслава и Марая, които са голямата им гордост. Двете момичета вече са посещавали „Асарел“ като част от инициативата „Гордея се с труда на моите родители“ и дори имаха възможност да отправят поздрав към татко си, докато е на смяна в рудника. Бащата доверява, че по-голямата много се старее в училище и умее да свири на гайда, а малката предпочита изгрите навън и времето с домашния любимец. Самият Манол също има интересно хоби – шие чанти и колани от естествена кожа, кукерски кожи и участва в традиционния Рогач. Научава се на това от възрастнен майстор в родното си село Оборище, защото традицията му носи радост и цени връзката с корените и родното място.

Три пъти номиниран за „Най-добър в професията“, той смята, че когато вложиш сърце, старание и честност в това, което правиш, трудът винаги се отплаща. На това учи и децата си. А за Деня на миньора си пожелава: „Здраве – за мен, за семейството и за колегите. И още дълги години да вършим с удоволствие работата, която обичаме“.

Лушка КАЛАЙДЖИЕВА, специалист „Комуникации“

от стр. 13

НАЙ-ДОБЪР В ПРОФЕСИЯТА

ДИРЕКЦИЯ „ОДИТ И КОНТРОЛ“

Отдел „Качествен контрол“

Петър Иванов Петкански – лаборант, разработка проби
Силвия Петрова Панчовска – анализатор, лаборатория РФА
Лазаринка Трифонова Кърпарова – лаборант, химическа лаборатория
Миглена Георгиева Линева – специалист РФА

Отдел „Безопасност и здраве при работа“

Атанас Костадинов Кунтов – шофьор на пожарен автомобил, минен спасител
Кристина Лукова Чуклева – инспектор здравна служба
Цветан Делчов Чернирадев – ръководител, технически надзор на съоръж. с повишена опасност

Отдел „Екология“

Невен Пламенов Настев – техник, екология

Отдел „Вътрешен одит“

Мариела Христова Николова – специалист

Звено „Ловно стопанство“

Кръстьо Петров Господов – ловен надзирател

ДИРЕКЦИЯ „АДМИНИСТРАТИВНИ И РЕГУЛАТОРНИ ДЕЙНОСТИ“

Отдел „Персонал“

Цвета Кръстева Джунова – специалист

Отдел „Комуникации“

Лушка Динкова Калайджиева – специалист, комуникации

ДИРЕКЦИЯ „ФИНАНСОВО-ИКОНОМИЧЕСКИ ДЕЙНОСТИ“

Направление „Финансово-икономическо“

Отдел „Счетоводен“

Недялка Ненчова Караатанасова – старши счетоводител

Отдел „Финанси“

Любка Кръстева Вълчева – специалист, финансов анализ

Отдел „Управление на паричния поток и риска“

Нонка Христова Джелевекова – експерт, финансови и стопански анализи

Направление „Доставки и строителство“

Отдел „Доставки и логистика“

Нонка Нешова Хамбарска – началник, склад
Панка Нинова Вълчева – специалист, доставки

Отдел „Строителство“

Атанас Георгиев Лалов – техник, инвеститорски контрол

ДИРЕКЦИЯ „ИНОВАЦИИ, ПЛАНИРАНЕ И РАЗВИТИЕ“

Юлияна Христова Григорова – инженер, производствено планиране и развитие

Отдел „Минно инженерство“

Милен Величков Кръстев – главен инженер, геотехнически

Отдел „Информационни и телекомуникационни технологии“

Никола Манолов Кроснаров – експерт по сигурността на информационните и комуникационни технологии

ПРЯКО ПОДЧИНЕНИ НА ИЗПЪЛНИТЕЛНИЯ ДИРЕКТОР

Отдел „Фирмена сигурност“

Стоян Стойнов Данков – старши сътрудник охрана, специализирана охрана

НАЙ-ДОБЪР МЕНИДЖЪР

Лушка Делчова Паланкалиева – Директор „Административни и регулаторни дейности“

МАРКО ГЕРГИНСКИ – 50 ГОДИНИ С „АСАРЕЛ“ В СЪРЦЕТО

ТАЙНАТА НА УСПЕХА

„За тези 50 години минната индустрия много се промени. Който е бил на „Медет“ по мое време и сега дойде в „Асарел“, няма да повярва на очите си“, споделя Марко Гергински. „Ролята на синдикатите също много се промени и няма нищо общо с тази отпреди 1989 г. И сега имаме големи отговорности в социалната сфера, но съвместно с ръководството ги решаваме. Не винаги сме постигали всичко, което искаме, защото балансът между интересите на фирмата и интереса на работниците е сложен. Но съм убеден, че диалогът е в основата на успеха на „Асарел“.

Като началник на личен състав в стаята си имах един рафт с 4-5 хиляди трудови книжки. А хората бягаха, без дори да си искат и книжките. Много тежки бяха условията за работа тогава и хората трудно издържаха“, връща се назад Гергински.

На 4 април 1985 г., навърх рождения си ден, става профпредседател. „Имаше госта работа по това време, но имаше и една начертана линия, която нямаш право да прекриваш. Имаш си едно чаталче на врата – мръднеш ли настрана, отиваш на кино“, спомня си той времето на социализма, в което комбинатът бил над 3000 души. Тогава на „Асарел“ имало само няколко фургона и един багер „Шкода“, а рудата оттук се карала за преработка на „Медет“. Помни 1988 г., когато всички се преместили тук, а Обогатителната фабрика още била строителна площадка.

„Когато трябваше да откриваме фабриката през 1989 г., тъкмо се смени властта. С Шефа, както наричахме г-н Цоцорков, седнахме да мислим кого да поканим за откриването и накрая решихме да открием фабриката сами. Когато Тодор Живков преряза лентата на „Медет“, целият град се беше събрал, а през 1989 година бяхме много малко колеги пред първия камион с меден концентрат“, връща се назад Гергински, който също бил сред хората на площада през 1964 година, заедно с баща си. „Вкъщи – освен за мини – за друго не се е говорило. Дядо ми, баща ми, майка ми – всички са работили в мини „Елшица“ и „Рагка“, допълва той.

Продължава на стр. 17

Пет десетилетия една съдба се преплита с историята на цяло предприятие. Марко Гергински започва работа като млад специалист във флотационната фабрика на Минно-обогатителен комбинат „Медет“ още през 1975 година, а след това става жив свидетел и действителен участник в изграждането на модерния рудодобив в Панагюрския край. Пред очите му се развива не просто строителството на „Асарел“ – от първата копка на една голяма поляна до високотехнологичния комплекс, какъвто е днес, а и оформянето на една професионална общност, устойчива и отдадена на работата. Това е не просто разказ за един дълъг професионален път – той е поклон пред всички онези хора, които, с труд и постоянство, вписват личната си история в индустриалния летопис на Панагюрище от 1964 г. до наши дни.

„Началото беше малко след като се уволних от казармата. Получих честитка, че трябва да се явя на работа в МОК „Медет“. Бях на 21 години и нямаш избор, защото неустойката беше 1 360 лева, а за онова време това бяха страшно много пари“, разказва Марко Гергински, който през тази година навършва 50 години в компанията и е дългогодишен лидер на фирмената секция към Федерацията на независимите синдикати на миньорите – КНСБ. Пратила ме във Флотационно отделение, където бръмчаха над 700 двигателя, предимно руски и чешки. Имаше и молибденова секция, която изнасяше продукция за СССР, Чехословакия и Швеция, като се използваше за оръжейната промишленост. Влезеш ли там, няма миене, ставаш черен като катран. Започнах уж за малко, а през 1981 г. почина тогавашният началник на личен състав и ми казаха: „От днес – ти си“. Разказва, че тогава е имало голямо текучество, но въпреки това колективът е бил добър. Във всички цехове е имало недостиг на хора и годишно са се търсили по 650 - 700 човека. „Тогава обиколих цяла България да търся работници, а то тогава безработни нямаше.

В първите години на прехода гържавното предприятие се сблъсквало с много трудности, но екипът останал сплотен, посочва синдикалният председател. Той е свидетел и на един от преломните моменти в историята на компанията. „Спомням си го като днес. Беше 8 декември 1993 г. Бяхме в заседателна зала на съвещание. По вътрешния телефон звъни Шефа и каза: „Уволниха ме“. Как така са го уволнили?! Веднага се качих при него, но в кабинета му беше пълно с хора – не можеш да влезеш. Той си събра нещата и си тръгна. А ние за 30 мин. блокирахме целия комбинат до портала. Външен човек не можеше да влезе. Хората бяха много навити да се спаси ръководството, за да се спаси комбината. Събрахме подписки, писахме декларации. Ходихме до София в Министерство на промишлеността и казахме, че ако не отменят заповедта за уволнението на Цоцорков ще тръгнем с белазите за София и ще засипем входа на „Асарел“ с камъни. Беше голяма борба, помогнаха ни и централите на синдикатите, но победихме и заповедта беше отменена. После 2-3 години давахме дежурства на портала – по един човек от КНСБ и по един от „Подкрепа“, за да няма нови изненади. А превратджиите ги изгонихме с ритници“, спомня си Гергински. Категоричен е: „Ако не се бяхме преборили тогава, сега „Асарел“ сигурно щеше да изглеждат като „Мегет“ – една руина, а Панагюрище нямаше да е същото“.

Определя този период като трудни времена, с много борба и липса на пари за инвестиции. Но казва, че и в най-трудните времена ръководството е намирало начин за социални плащания. „По 3-4 пъти на ден с колежата Иван Александров от СМФ „Подкрепа“ сме ходили при Шефа, за да обсъждаме различни въпроси. И тъкмо се върнем по кабинетите, а той звънне – елате при мен, да ви кажа какво измислих. Изнасяше ни по два часа лекции, но имаше голяма чуваемост от негова страна, имахме си доверие“, казва Марко Гергински. Спомена, че от г-н Цоцорков е научил много. Казвал им, че една от най-важните задачи на ръководителя е да е организиран и да мисли поне 15 години напред. „При него нямаше как нещо да се остави за утре, за другата седмица или след две. Всичко трябва да се реши днес. Беше много възискателен и мислеше не с 15, а с 30 години напред“, казва синдикалистът.

БЪДЕЩЕТО

„Младите колеги, които сега работят за предприятието, трябва да продължават да милеят за комбината“, казва Марко Гергински. „Да се грижат за техниката, както се грижат за собствения си автомобил. Пожелавам им да бъдат здрави, да идват бодри на работа и бодри да се прибират къщи, макар и изморени. За бъдещето на „Асарел“ съм оптимист. Преди години се говореше, че 2025 г. ще закриваме предприятието, но благодарение на Шефа бяха направени проучвания и животът на рудника се удължи до 2040 г. Дотогава има още много време, може да се направят нови разработки и комбинатът да продължи да работи до 2060 г. Дай, Боже“, завършва синдикалният лидер.

ОТЛИЧИЯ ЗА:

РАБОТЕЩИ В ДРУЖЕСТВОТО, НАВЪРШВАЩИ 50 ГОДИНИ ТРУДОВ СТАЖ

ТСО ФНСМ – КНСБ към „АСАРЕЛ-МЕДЕТ“ АД

Марко Кръстев Гергински – Председател на Изпълнителния съвет на Териториална синдикална организация на Федерация на независимите синдикати на миньорите - КНСБ

РАБОТЕЩИ В ДРУЖЕСТВОТО, НАВЪРШВАЩИ 45 ГОДИНИ ТРУДОВ СТАЖ

УПРАВИТЕЛЕН И НАДЗОР СЪВЕТ

Делчо Салчов Николов – Председател на Управителния съвет

РАБОТЕЩИ В ДРУЖЕСТВОТО, НАВЪРШВАЩИ 40 ГОДИНИ ТРУДОВ СТАЖ

ДИРЕКЦИЯ „ПРОИЗВОДСТВЕНИ ДЕЙНОСТИ“

Рудник „Асарел“

Ангел Благос Господинов – машинист на еднокофов багер

ДИРЕКЦИЯ „РЕМОНТНИ ДЕЙНОСТИ“

Отдел „Ремонт Рудник и ЦРБ“

Георги Дончов Спасов – автомонтър

ДИРЕКЦИЯ „ОДИТ И КОНТРОЛ“

Отдел „Качествен контрол“

Лазаринка Трифонова Кърпарова – лаборант, химическа лаборатория

НАПРАВЛЕНИЕ „ДОСТАВКИ И СТРОИТЕЛСТВО“

Отдел „Доставки и логистика“

Виктор Георгиев Барев – шофьор на лек автомобил до 9 места

РАБОТЕЩИ В ДРУЖЕСТВОТО, НАВЪРШВАЩИ 35 ГОДИНИ ТРУДОВ СТАЖ

ДИРЕКЦИЯ „ПРОИЗВОДСТВЕНИ ДЕЙНОСТИ“

Рудник „Асарел“

Цветан Любомиров Николаев – минен инженер

Стефан Петков Данчев – началник смяна

Димитър Пенчев Чернирадев – шофьор на специален автомобил над 120 тона

Тодор Луков Терзийски – машинист на еднокофов багер

Валентин Петров Найденов – машинен на оператор, транспортно-техническа машина

Николай Делчев Мурджев – помпиер

Минко Атанасов Тенчев – шофьор на специален автомобил над 120 тона

Георги Делчов Байряков – машинист на пътно-строителни машини

Николай Петков Гоешков – шофьор на тежкотоварен автомобил 12 и повече тона

Обогатителна фабрика „Асарел“

Димитър Иванов Пенчев – машинен оператор, обработка на руда

Динко Ангелов Аланджийски – оператор на мелница

Цех „ВОС, ПС и SX-EW“

Радиана Стефанова Ланджева – оператор екстрактор

Атанас Стоянов Ушев – електромеханошлосер

Неделко Драгулов Наплатанов – електромеханошлосер

Николай Николов Карамусалов – електромеханошлосер

Радко Деянов Акрабов – машинен оператор на инсталации и съоръжения за обогатяване на руда

ДИРЕКЦИЯ „РЕМОНТНИ ДЕЙНОСТИ“

Отдел „Ремонт Рудник и ЦРБ“

Добрин Иванов Добрев – електромонтър

Русанка Петрова Найденова – кранист

Отдел „Ремонт ОФ, ВОС, ПС и SX-EW“

Тодор Неделчев Ангелов – инженер, енергетик

Иван Желев Желев – електромеханошлосер

Цвятко Георгиев Карайлев – монтьор на електронно производствено оборудване

Николай Петков Муховски – електромонтър

Стоян Стайков Петров – механик на машинни инструменти

Иван Георгиев Бимбашов – монтьор на електронно производствено оборудване

Продължава на стр. 19

40 ГОДИНИ ЛЮБОВ КЪМ РАБОТАТА

В юбилейната година на „Асарел-Медет“ – 60 години от създаването на компанията, сред отличените се откроява името на Лазаринка Кърпарова. С 40 години непрекъснат трудов стаж и с отличие за „Най-добър в професията“, тя олицетворява дисциплина, прецизност и любов към работата – онези качества, които превръщат една професия в призвание.

Лазаринка започва своята кариера в „Асарел-Медет“ почти на шега – за малко, уж временно. Но веднага я пленява магията на химията – както сама я определя – фокуси, цветовете, реакции, една наука, която напомня на любовта – неочаквана и трайна. Първият работен ден остава ярък спомен – строга, но коректна ръководителка, подредена лаборатория и още тогава – усещането, че тук се държи на реда, на точността и на качеството. С времето магията на химията я завладява все повече. Ден след ден, Лазаринка наблюдава невидимото да се превръща във видимо – проба след проба, течности и вещества се сливат и трансформират пред очите в истински танц на цветовете. В ръцете се раждат нюансите на дъгата – от снежнобяло и прозрачно синьо, през тъмнозелено, меко виолетово, до пламтящо розово и всички възможни отенъци на жълтото. В лабораторията нищо не е случайно – всяка проба се изработва двойно, всяка капка трябва да бъде прецизно измерена, всяко вещество – перфектно хомогенизирано. Така именно практиката я научава да бъде безкомпромисно точна и организирана.

За четири десетилетия Лазаринка преминава през редица предизвикателства, но не се отказва – напротив, приема новото като възможност за растеж. Когато започва работа, всички анализи се правят ръчно. Днес новите технологии и апаратура са неизменна част от професията, но преходът към автоматизация изисква постоянство, учене и адаптация – качества, които тя притежава и развива. Работата на всички от отдел „Качествен контрол“ изисква концентрация и внимание към детайла, а Лазаринка определя себе си като професионалист, който с годините е станал още по-добър – не само заради опита, но и заради непрекъснатия стремеж към усъвършенстване. С особено удовлетворение тя говори за работата с млади колеги – била е наставник на учениците от дуалното обучение, а контактът между поколенията носи истинска радост.

„Всяка работа има своите тънкости – а ние сме тук, за да ги предадем нататък“, казва тя с усмивка. Когато я питат какво я е задържало толкова дълго в компанията, Лазаринка не се колебае – колективът. За нея хората са сърцето на „Асарел-Медет“ – отзивчиви, сплотени, с добри взаимоотношения. Именно тази атмосфера на доверие и взаимопомощ е това, което не е липсвало никога.

Въпреки натоварения график и дежурствата, винаги е усещала подкрепата на семейството си. В годините е намирала време за себе си – дълги разходки сред природата, бродирание, а преди време – и с участие в туристическите походи на фирмената секция. Когато я питат как би описала професионалния си път накратко, тя отговаря просто: „любов към работата“. В това се крие и нейната сила. Защото, както казва самата тя – не би променила нищо – не гледа назад към миналото, а върва в напредъка, в новото и в човешкия стремеж към по-добро.

Днес Лазаринка Кърпарова е не просто пример за дългогодишна вяроност към професията. Тя е доказателство, че когато човек работи с любов, с дисциплина и уважение към колегите и труда – времето не се измерва в години, а в постижения, спомени и признание.

Марина Тричкова – специалист „Комуникации“

Димитър Пенчев, машинен оператор, обработка на руда, ОФ „Асарел“

ТАМ, КЪДЕТО ПОЕЗИЯТА СРЕЩА РУДАТА

Вече над 35 години Димитър Пенчев крачи сред машините в „Асарел-Медет“, но в сърцето си носи думи, които не се добиват с усилие, а се раждат с вдъхновение. Когато шумът от съоръженията утихне – създава рими и мисли, не по-малко важни от ценния метал в скалата. С шест издадени книги и поетично сърце, скрито зад работнически грехи, той доказва, че вдъхновението не пита за мястото – то живее и в мината, и в стиха. Родом от китното село Бъта, Димитър Пенчев е дълбоко свързан с природата и родния си край. Тази обич към планината не остава само в сърцето му – тя се превръща в действие. Бил е председател на туристическото дружество „Красен“ в Бъта, където с много ентузиазъм и личен пример вдъхновява хората да търсят връзка с природата. Активно участва и в създаването на туристическата секция на „Асарел-Медет“, като

е сред двигателите на организирани походи и инициативи, които сближават колегите. Освен планинар, той е и шахматист – участва в прояви в шахматната секция на компанията, където логиката и стратегията намират място редом до стиховете.

Димитър Пенчев е от онези едновременно скромни, работливи, но заедно с това и забавни и значими хора, които са сърцето на всяко голямо предприятие, каквото е „Асарел-Медет“. Повече от 35 години той е част от историята на компанията. Започнал пътя си още преди казармата, преминал през различни длъжности, а най-дълго – машинен оператор в обогатителната фабрика. Един живот, посветен на отговорността, професионализма и човечността. Неговият първи работен ден е галечен, но споменът не е избледнял. С усмивка разказва как се е вписал в колектива, който тогава, както и сега, е смесица от различни характери, навици и разбираня.

Там, където поезията среща рудата

„Сработването с хората беше най-трудното, но и най-ценното“, казва той, цитирайки първата си авторска книга, в която споделя с неповторимото си чувство за хумор, че „Колективът е брак по неволя“. И въпреки предизвикателствата, той остава – не заради навика, а заради смисъла, който открива в работата и в отношенията с хората.

През трите десетилетия и половина в „Асарел-Медет“ е видял не малко промени – от техниката до мисленето. „Автоматизацията,

международните стандарти, по-добрите битови условия – всичко това е непрестанен напрегък и желание за развитие“, отбелязва той. Но въпреки технологиите, най-голямата стойност за него си остават човешките взаимоотношения и отговорността – към работата, към себе си и към другите.

Като машинен оператор в една от ключовите части на производството, Димитър Пенчев винаги е носил в съзнанието си мисълта, че много зависи от него – не само по отношение на машините, но и за безопасността на хората. А когато ситуацията стане критична, се разчита не само на знания, но и на опит и усет – „онова, което не се учи, а се придобива“.

Най-голямото му удовлетворение идва от усещането за добре свършена работа. Но и съжалението си има място – пропуснатите мигове със семейството, заради дългогодишната работа на смени. За щастие, съпругата и двамата му сина го подкрепят изцяло – и в работата, и в поезията, и в живота.

Да, поезия. Защото Димитър Пенчев е не просто човек на труда – той е и човек на словото. Споделя: „Поезията я нося в себе си още от ученическите години, когато дремеше в мен. И сега от няколко години е задрямала, но по някое време се събужда.“ Колегите му понякога го наричат „Поете“ с усмивка, но той приема това с разбиране и сърдечност: „Всички сме поети от някой, когато сме се раждали...“

А ако можеше да промени нещо? Единствено би завършил висше образование – не от амбиция, а защото вярва, че това отваря нови хоризонти. „Не съм амбициозен или карьерист. За мен най-важни са колегиялността и добре изпълнените служебни задължения“ – с това изречение сам обобщава своя професионален път. Днес, когато млади хора гледат на него като на пример, той отговаря със скромност, но и с достойнство. Учи ги да не търсят лесното, а да работят със сърце. Защото в „Асарел-Медет“ се работи много – но и стойностно.

Димитър Пенчев е доказателство, че трудът може да бъде чест, а животът – пълноценен, когато в него има и руда, и рима. А любовта към природата и словото правят тази история още по-ценна – като медна жила, открита не в скалата, а в човека

Марина Тричкова – специалист „Комуникации“

...35 ГОДИНИ ТРУДОВ СТАЖ

Отдел „Енергоснабдяване, енергийна ефективност и инженеринг“

Иван Георгиев Дралев – машинен оператор ел. инсталация и подстанция
Илия Иванов Тонев – машинен оператор ел. инсталация и подстанция
Стоян Стойков Цоцорков – инженер, ел. подсистеми

Отдел „Автоматизация“

Георги Борисов Чуклев – ръководител отдел

Отдел „Инженеринг на ремонт“

Христо Илиев Калоянов – специалист
Петър Ненчов Паланкалиев – експерт инженеринг

ДИРЕКЦИЯ „ОДИТ И КОНТРОЛ“

Отдел „Качествен контрол“

Геновева Стефанова Белишка – лаборант
Лиляна Николова Даскалова – контролор качество
Йонка Петкова Домусчиева – контролор качество
Валентина Петрова Карайлева – анализатор лаборатория

НАПРАВЛЕНИЕ „ДОСТАВКИ И СТРОИТЕЛСТВО“

Отдел „Доставки и логистика“

Николай Недялков Немски – експерт, търговия

ДИРЕКЦИЯ „ИНОВАЦИИ, ПЛАНИРАНЕ И РАЗВИТИЕ“

Отдел „Минно инженерство“

Димитър Стоянов Щрангов – ръководител отдел
Стояна Панчова Скачкова – главен инженер, маркшайдер

ДИРЕКЦИЯ „АДМИНИСТРАТИВНИ И РЕГУЛАТОРНИ ДЕЙНОСТИ“

Звено „Административни дейности“

Мария Ангелова Петрова – работник по почистване и рекултивационна дейност
Лука Пейов Карайлев – работник по почистване и рекултивационна дейност
Иван Тодоров Иванов – работник по почистване и рекултивационна дейност
Луко Владов Гребчев – работник по почистване и рекултивационна дейност
Димитър Николов Узунов – работник по почистване и рекултивационна дейност

Отдел „Фирмена сигурност“

Георги Николов Робов – охранител

„АСАРЕЛ-РЕМОНТ“ ООД

Събко Филип Мехтеров – ръководител звено „Ремонт и енергоснабдяване“ и инженер качество и трудова безопасност
Ненчо Николов Наплатанов – заварчик
Румен Цветанов Ралчев – заварчик

РАБОТЕЩИ В ДРУЖЕСТВОТО, НАВЪРШВАЩИ 30 ГОДИНИ ТРУДОВ СТАЖ

ДИРЕКЦИЯ „ПРОИЗВОДСТВЕНИ ДЕЙНОСТИ“

Рудник „Асарел“

Иван Георгиев Йорданов – инженер, минен диспечер

Обогатителна фабрика „Асарел“

Георги Иванов Василски – машинен оператор на транспортно-технологична машина

Цех „ВОС, ПС и SX-EW“

Димитър Патьов Гашуров – минен инженер
Мариана Николова Цанева – машинен оператор

ДИРЕКЦИЯ „РЕМОНТНИ ДЕЙНОСТИ“

Отдел „Ремонт ОФ, ВОС, ПС и SX-EW“

Николай Спасов Елшишки – ел. монтьор

НАПРАВЛЕНИЕ „ДОСТАВКИ И СТРОИТЕЛСТВО“

Отдел „Доставки и логистика“

Милена Дамянова Тильовска – магазинер, оператор въвеждане данни в компютър

„АСАРЕЛ-РЕМОНТ“ ООД

Георги Стоянов Гарчев – оператор на металорежеща машина, шлосер, кранист и отговорник група

Продължава на стр. 21

ОТ „МЕДЕТ“ ДО „АСАРЕЛ“ – СЕМЕЙНА ИСТОРИЯ В ТРИ ДЕЙСТВИЯ

Дядо, баща и внук преплитат фамилната съдба с 60-годишния юбилей на компанията

В Панагюрище едва ли има семейство, което да не е свързано с рудодобива и с живота на миньорската общност. Сред тях е и фамилията Лютакови, гала на „Асарел-Медет“ цели три поколения отгадени работници. Митко, Георги и Димитър вече над шест десетилетия предават професионалната си страст и трудовете си умения от баща на син.

Всичко започва през 1964 г., когато младият автомонтьор Митко постъпва на работа в тогавашния МОК „Медет“. Това явно е щастливата му година, защото тогава среща и бъдещата си съпруга Елена. Година по-късно семейството се сдобива и с едно от първите „медетски бебета“ – Георги, който по-късно ще последва пътя на баща си и ще седне зад волана на автосамосвал. Днес пътят е продължен от внука Димитър – възпитаник на Професионалната гимназия в Панагюрище, и вече над 5 години шофьор на 130-тонен „БелАЗ“.

Дядото Митко Лютаков започва на „Медет“ веднага след казармата през 1963 г. Първоначално е изпратен в „Хидрострой“, а след три месеца е преназначен като автомонтьор. „Работихме със стари руски камиони, които не бяха първо качество, но се справяхме. Хубавото тогава беше, че всички бяхме млади хора. С началниците много добре се разбирахме. Ние си гледахме нашата работа, те – тяхната“, разказва Митко Лютаков.

ОТКРИВАНЕТО

Митко Лютаков е присъствал на официалното откриване на МОК „Медет“ от Тодор Живков на 29 декември 1964 г. „Тъкмо бях станал семеен и да ви кажа не се вълнувах особено от това кой точно е дошъл и какво ще каже. Други неща ме интересуваха тогава“, усмихва се той.

Години по-късно като негов колега в МОК-а идва синът му Георги – първоначално като стажант „жичкаджия“ в Авторемонтния цех. „Да ви кажа честно нямаше много варианти пред мен в онези години“, разказва Георги. „След казармата започнах през 1987 г. в „Асарел“, на Руднична подстанция. Там не беше лека работата, тогава и заплатите бяха ниски, а мъж без пари е... какво да ви кажа, не е добре. И станах шофьор. Карал съм всякакви камиони. В „Медет“ бях на 40-тонни „БелАЗ“-и. По-големи там нямаше, защото условията бяха тежки, отвсякъде падаха камъни, правех по 6-7 курса на смяна, а разстоянието от най-ниската точка до горе беше 5 км. Зимата беше ад – камионите танцуваха. Хванах модернизацията на самосвалите в „Асарел“, карал съм почти всички модели – „Терекс“, „Катерпилар“. Бяха много хубави камиони, но двигателите им бяха по-слаби и бяха по-скъпи от камионите. Докато „БелАЗ“-ите работят на ток и са като катъри, нямат трошени“, разказва Георги Лютаков.

Логично в къщата, в която живеят трите поколения асарелци, разговорите често се въртят около камионите. И внукът Димитър „се заразява“ от страстта към големите машини. Учи в Професионалната гимназия по индустриални технологии, мениджмънт и туризъм в Панагюрище и получава покана да започне в компанията. „Имах мерак за камион и изкарах всички категории, само за самолет нямам книжка“, разказва Димитър Лютаков, който в началото е шофьор на цистерна. „Две години зареждах камионите, включително и този на баща ми. В един момент доста шофьори излязоха в пенсия и ми предложиха да се прехвърля на „БелАЗ“, а аз приех без колебание. Майка като чу, лошо ѝ стана. Но на мен това винаги ми е било на сърце. И преди се бях качвал при

колегите в „БелАЗ“-а, но през първия ген като шофьор тръпката беше друга. Първоначално се притеснявах, това си е една много голяма машина, като къща е – 8 метра широка. Вечер след работата дядо ме разпитваше как са камионите, чупят ли се често. С баща ми са ми давали много съвети, особено в началото, но най-важното, което съм запомнил, е да не се бърза и да се премисля всяка ситуация“, споделя внукът. Неговият баща Георги вече е щастлив пенсионер и работата не му липсва, защото е намерил новата си страст – пчеларството. „Да ви кажа, родих се втори път. Занимавам се с пчелините, печеля награди, идват хора от София, опитват меда и казват, че по-вкусен не са пробвали. Хобито ми тръгна доста интересно. От многото години работа в камиона имах проблеми с кръста. Някой ми каза, че пчелната отрова помага. И реших да опитам. Започнах да си слагам пчели на кръста, за да ме жият и усетих, че има ефект. И тогава започнах по-сериозно да се занимавам, за да стигна до 40 кошера, колкото са в момента“, разказва Георги. Синът му Димитър засега стои настрана от хобито на баща си и се наслаждава на възможността да кара мечтания камион. „Не може да става и дума за сравнение с „БелАЗ“-ите, които е карал татко. Сега кабината ти е като в една модерна кола – имаш си климатик, няма шум, няма прах, седалките са удобни и няма да се оплаквам като него след 10 години от кръста. Имаш камери навсякъде“, доволен е младежът. „Сега по друг начин се работи“, включва се и дядо Митко. „Навремето караха камионите, докато се счупи нещо и тогава се караха на ремонт. А сега минат ли му моточасовете, веднага се кара за преглед дали нещо има за оправяне.“

И трите поколения Лютакови гори за миг не са смятали да сменят попрището. „Работата върви, когато има уважение към колегите“, споделя дядо Митко. „И да си помагате един на друг“, допълва бащата Георги. „Не трябва да си надменен и да смяташ, че всичко знаеш. Всеки един колега в даден момент може да ти помогне с нещо“, казва младият Димитър Лютаков и пожелава на всички работещи в „Асарел-Медет“ да бъдат здрави. „Няма такова предприятие като нашето, всичко е на ниво – получаваш всичко, което ти е нужно“, заключава той.

ЧЕТВЪРТТО ПОКОЛЕНИЕ

Димитър Лютаков е щастлив баща на две момичета и на този етап шансът за трето поколение „БелАЗ“-аджия и четвърто поколение асарелец е малък. „Наесен каката ще бъде в първи клас. Да са живи и здрави и да станат, каквито те искат“, казва той.

Радко Финджеков – човекът, който поправяше гиганти

В ранната пролет на 1962 година, на 6 април, младият Радко Финджеков поема първата си смяна на МОК „Мегет“ като гресировач на тежките камioni. В онези години работният фургон е пропит с миризмата на масло и метал, а през топлите лета обедната почивка е винаги под сянката на едно могъщо буквово дърво – верен приятел в горещините.

Годините минават, глъжностите се сменят, но името на Радко Финджеков се превръща в синоним на майсторство и отговорност. За трудолюбието му имало дори статия във вестник „Мегетска трибуна“. Началник е на монтьорите, човек с твърда ръка и широка душа, той остава 45 години част от сърцето на компанията. Паметта му пази не само звука на машините и мириса на гореща смазка, но и смеха на колегите, радостта на празниците и гордостта от съвместния труд. Сред най-ярките му спомени блестят летните командировки в Бургас. Там, на пристанището, морският бриз се смесва със звъна на инструментите, докато заедно с колегите сглобяват новопристигналите „БелАЗ“-и. Слънцето изгрява над вълните, а металните гиганти постепенно се изправят, за да поемат по дългия път към дома. После, когато тези колоси пристигат в Панагюрище и преминават по улиците, децата ги гледат удивено, а Радко все усеща част от едно по-голямо цяло.

Той е от хората, които носят историята на „Асарел-Мегет“ в погледа и думите си. Не е пропускал нито един празник на дружеството в Панагюрски колонии, където срещите с колеги и приятели превръщат края на август в истинско тържество за него и другите „ветерани“. И до ден днешен носи часовника, който е получил при пенсионирането си – като тих пазител на всички изминали години труд и отдаденост.

В личния му живот най-ярка светлина е Мария – жената, за която се жени през 1968 година и с която всяка година на 15 август отбелязват своята годишнина от сватбата. Децата им – Иван и Пена, и внуците Радомир и Никола, са най-голямата им гордост.

Датата 15 август ще има още по-специална символика за него. През тази година, когато „Асарел-Мегет“ АД тържествено отбелязва своя 60-годишен юбилей, именно на този ден се състои церемония, на която бе отдадена почит на над 30 пенсионери ветерани – един от които е и Радко Финджеков. Всички те са били част от началото на фирмения път през 1964 година, а после са се пенсионирали в компанията. Така, на една и съща дата, Радко отбелязва свой личен празник и получи признание за своята професионална съдба – два паралелни пътя, извървени с еднаква вяност и отдаденост. Днес описва ежедневието си като спокойно – телевизонните спортни програми го отвеждат по света, но в сърцето му все още звънят звуците от пристанището в Бургас и ехото на онези огромни „БелАЗ“-и, които за него никога няма да бъдат просто машини, а част от живота. И когато лятното слънце отново напече, той сякаш усеща прохладата под старото буквово дърво, където някога мечтаеше за бъдещето. Бъдеще, което е живяно достойно, с пълни шепи труд, спомени и обич.

Марина Тричкова – специалист „Комуникации“

от стр. 19

ОТЛИЧИЯ ЗА:

РАБОТЕЩИ В ДРУЖЕСТВОТО, НАВЪРШВАЩИ 25 ГОДИНИ ТРУДОВ СТАЖ

УПРАВИТЕЛЕН И НАДЗОРЕН СЪВЕТ

Димитър Лъчезаров Цоцорков – Председател на Надзорния съвет

ДИРЕКЦИЯ „ПРОИЗВОДСТВЕНИ ДЕЙНОСТИ“

Рудник „Асарел“

Николай Христов Тилев – шофьор на специален автомобил - над 120 тона
Жеко Дамянов Димитров – машинен оператор на транспортно-технологична машина

Нено Владимиров Пашов – машинен оператор на транспортно-технологична машина

Николай Иванов Караиванов – механик на минни машини

Обогатителна фабрика „Асарел“

Иван Атанасов Балев – флотационен работник

Никола Стоянов Марков – оператор на мелница

Йордан Стоилов Найденов – оператор на мелница

Петьо Димитров Кокотанек – машинен оператор на транспортно-технологична машина

Стоян Руменов Баров – инженер, минен диспечер

Иван Кузов Реджов – началник-смяна

ДИРЕКЦИЯ „РЕМОНТНИ ДЕЙНОСТИ“

Николай Стоянов Минеков – Директор „Ремонтни дейности“

Отдел „Ремонт Рудник и ЦРБ“

Иван Луков Шопов – монтьор на минни съоръжения

Иван Христосков Йорданов – автомонтьор

Златко Стойнов Цуцек – техник, механик

ДИРЕКЦИЯ „ОДИТ И КОНТРОЛ“

Отдел „Качествен контрол“

Станислав Кръстев Иванов – инспектор технически стандарти

Отдел „БЗР“

Асен Николаев Стойнов – шофьор на пожарен автомобил, минен спасител

Атанас Костадинов Кунтов – шофьор на пожарен автомобил, минен спасител

Нато Атанасов Пашов – шофьор на пожарен автомобил, минен спасител

Звено „ИСУ“

Дечка Цветанова Дюлгярова – специалист

НАПРАВЛЕНИЕ „ДОСТАВКИ И СТРОИТЕЛСТВО“

Отдел „Доставки и логистика“

Илия Николов Добрев – ръководител отдел

Петър Стефанов Пайтаков – експерт логистика и търговия, ръководител звено

ДИРЕКЦИЯ „ИНОВАЦИИ, ПЛАНИРАНЕ И РАЗВИТИЕ“

Юлияна Христова Григорова – инженер, производствено планиране и развитие

ДИРЕКЦИЯ „АДМИНИСТРАТИВНИ И РЕГУЛАТОРНИ ДЕЙНОСТИ“

Звено „ИСУ“

Любомир Георгиев Огорялков – работник по почистване и рекултивационна дейност

Отдел „Фирмена сигурност“

Стефан Димитров Копривщенов – сътрудник охрана

Юлиян Иванов Шишков – сътрудник охрана

Павел Костадинов Шондев – сътрудник охрана

Георги Велков Манев – охранител

Марин Димитров Керкеняков – охранител

Петко Василев Белишки – охранител

Ангел Димитров Пенев – старши сътрудник охрана

ОТ ПЪРВИЯ ВИПУСК НА ДУАЛНОТО ОБУЧЕНИЕ ДО НОМИНАЦИЯТА „НАЙ-ДОБЪР В ПРОФЕСИЯТА“

В „Асарел-Медет“ успехът има много лица – това са лицата на хората, които работят всеотдайно, учат непрекъснато и не се страхуват от нови предизвикателства. Двама от тях – Атанас Проичев и инж. Нели Запрянова – тази година са сред номинираните за престижното отличие „Най-добър в професията“. И двамата имат една обща отправна точка в своя път – те са част от първия випуск на дуалното обучение в „Асарел-Медет“.

Дуалната форма съчетава най-доброто от двата свята – знанията от класната стая и практическите умения, придобити в реална работна среда, като подготвя младите хора да стъпят уверено в своята професия. За Атанас и Нели това не е било просто образователна програма, а истинска школа по професионализъм и дисциплина. „Научихме стойността на труда, колко важна е дисциплината и как теорията оживява, когато я приложиш в реалната работа“, споделя Нели.

Атанас допълва, че именно дуалното обучение му е дало увереност в професията и да започне първите си стъпки в екипа на компанията. След завършването си и двамата продължават пътя си в „Асарел-Медет“, като приемат предложението на компанията. Атанас описва себе си като отговорен и мотивиран човек, който вярва, че успехът се постига с постоянство и желание за учене. В работата си ценя възможността да съчетава практическите умения с реален принос за хората, а ежедневието му е изпълнено с предизвикателства, които изискват бързи решения и запазване на самообладание.

Нели вече шест години е в цех „Флотация“, като четири от тях заема позицията реагентчик. Завършила е бакалавърска степен по „Обогатяване и рециклиране на суровини“ и в момента е на финала на магистратура по „Инженерна безопасност“. За нея професията е изпълнена с динамика и отговорност. „Никога не е скучно – всеки ден носи ново предизвикателство, което те учи на бързи реакции и гъвкаво мислене“, казва тя.

И двамата вярват, че именно практическите умения, придобити още по време на дуалното обучение, са им дали предимство в професията. Тази основа им помага днес да се справят уверено със задачите, да работят в екип и да реагират адекватно в сложни ситуации.

Номинацията за „Най-добър в професията“ е признание за техния труд, но и стимул да продължат да се развиват. Атанас си пожелава да остане упорит и да не спира да се учи, защото „всяка нова задача е урок“. Нели пък мечтае да бъде по-смела в професионалните си решения, а към колегите отправя пожелание за здраве и успехи.

Към младите, които се колебаят в избора на професионален път, Атанас и Нели отправят мотивиращ апел за смелост и постоянство. Те споделят, че макар пътят да не е винаги лесен, удовлетворението от добре свършената работа и личният растеж са наградата, която си струва усилията. „Не се страхувайте да започнете отначало и да учите чрез практика – опитът, който ще натрупате, е безценен“, казва Атанас, а Нели допълва: „Пътят не е лесен, но крайният резултат е удовлетворяващ и оценен. Важно е да бъдете отговорни и любознателни.“

Днес, гледайки назад към първия си ден в дуалното обучение и напред към бъдещите си планове, двамата са убедени, че когато градиш кариерата си с желание и постоянство, трудът винаги се вижда и оценява.

Лушка КАЛАЙДЖИЕВА, специалист „Комуникации“

ОГНЕНИТЕ МОМЧЕТА НА „АСАРЕЛ“

В свят, в който всяка секунда може да е решаваща, те вече четвърт век се грижат за спокойствието и сигурността в „Асарел-Медет“. Тримата огнеборци от Аварийно-спасителната служба – доайенът с мъдрост и опит Асен Стойнов, Атанас Кунтов – избран от колегите си за най-добър в професията, и винаги усмихнатият Нато Пашов, който споделя с тях дългия път на преданост и смелост, са повече от екип. Тази година те отбелязват не просто 25 години трудов стаж в компанията, а 25 години върност към своето призвание.

Избират професията поради една причина – желанието да помагат на хората. „Тази работа осигурява много енергия“, споделя Нато Пашов. „Колкото по-малко работа имаме ние, толкова по-добре за всички. Но дори когато не излизаме по сигнали, ние изпълняваме други дейности, които с времето хармонизирахме. Ние не сме само пожарникари в „Асарел“, ние сме и аварийни спасители, чак парамедици не сме, но имаме подготовка да окажем първа помощ в случай на необходимост“, допълва Нато. За Асен Стойнов работата е призвание. „Навремето гържахме три изпита, за да станем пожарникари. Избрах тази професия, защото е благородна. Няма значение дали е ден или нощ, гъжд или сняг, помагаме на хората“, казва той. Дойдох по разпределение в „Асарел“ преди 25 години. Професията избира човека, а не обратното. Всеки си има някакво призвание. Аз исках да бъда в помощ на хората“, разказва и Атанас Кунтов. „За този четвърт век всичко много се промени. Навремето имаме само едни стари камиони – „Зил“-ове. Сега вече пожарните автомобили са на съвсем друго ниво. Всичко с годините става все по-добро“, добавя Атанас, който през тази година е избран от колегите си за „Най-добър в професията“.

„Техниката госта напредна, но знаеш ли кое ни улеснява най-много в работата – ей тези две ръце“, включва се по темата Нато Пашов. „Ако не можеш да боравиш с тях и гаечен ключ да ти дадат – ще го развалиш. Наистина пожарните автомобили са последен писък на модата. Всичко е направено така, че по най-лесния и бърз начин да реагираш. Имат система за собствено пожарогасене. Ако попаднеш в трудна ситуация по време на пожар, се включват едни дюзи, които образуват водна завеса около целия автомобил. Имаме и защита срещу преобръщане, каквато е монтирана в състезателните автомобили. Помислено е за безопасността на хората в автомобила“.

2025 г. беше сред най-тежките в техния професионален път. „При пожара в склада до гарата се борехме с химикал, който не

се гаси по стандартния начин, а изисква специално отношение“, разказва Нато. Една нова бръчка на челото му остава и инцидентът с естакадата в компанията. „Такива случаи няма как да не оставят ярка дупка в нашите спомени и мисли“, категорични са тримата огнеборци. Те признават, че понякога има противоречия между колегите от Аварийно-спасителната служба. „Това е нормално, ние сме десет огнени момчета, всеки със своя характер, неминуемо е да се появят търкания. Но това калява и всичко се забравя, когато получим сигнал за инцидент“, споделя Нато.

И тримата преживяват трудно серията горски пожари в цяла България през това лято. „Гледам новините по телевизията и не мога да скрия възмущението си от начина на мислене на някои хора. Тъкмо бяха изгасили големия пожар в Кюстендилско и един 89-годишен грядо тръгнал да си пали нов огън на двора. Това какво е? Това е български менталитет“, възмущава се Асен Стойнов. С професионално любопитство следи инцидентите и Нато Пашов. „Гледам как реагират колегите, как разсъждават и действат доброволците, защото те си бранят техните градове и села. Този пожар на Илинденци ми взе душата – три дни не спира. Даже споделих с жената, че ми идва да се запиша доброволец, за да отида и да помогна с нещо“, казва Нато и признава, че му е много болно, когато вижда безотговорното поведение на хората. И тримата си пожелават дълголетие и безаварийна работа. На всички колеги в „Асарел“ желая да сбъднат мечтите си, но да не спират да си избират нови, защото без мечти няма за какво да живеем“, завършва Нато Пашов.

Христо ПАЕВ, експерт „Връзки с обществеността“

ДЕТСТВО МОЕ

Всяка година на 1 ноември Аварийно-спасителната служба в „Асарел-Медет“ се огласява от детски усмивки и радостни възгласи. На този ден се провежда традиционната инициатива „Гордея се с труда на моите родители“. „Само като им видиш усмихнатите лица и как нямат търпение да дойде и техния ред да пръснат с маркуча... Какво друго му трябва на човек“, казва Атанас Кунтов. Неговият колега Нато Пашов пък въвежда друга традиция за този ден и посреща децата с пълна каска с бонбони. „Най-хубавото е, че с всяка година желаещите да участват в „Гордея се“ стават все повече, това означава, че на децата им харесва“, споделя и Асен Стойнов.

НИКОЛАЙ ГЕРГИНЕКОВ И СИМВОЛИКАТА НА ЕДНА ДАТА, ПРЕВЪРНАЛА СЕ В ЖИТЕЙСКА СЪДБА

В 60-годишната история на „Асарел-Медет“ има хора, чийто личен и професионален път са преплетени със съдбата на рудодобива в Панагюрище. Един от тях е Николай Гергинеков – човек, чийто живот е белязан от повече от три десетилетия работа в компанията. За него 29 декември 1964 г. остава незабравим, но не заради това, че Тодор Живков официално открива МОК „Медет“.

В същия ден, след като колегите му първо аплодират бившия Първи, те поемат към друго важно тържество – сватбата на Николай и избраницата на сърцето му Христинка.

„В онези години в Панагюрище нямаше много работа за млади момчета като нас“, връща лентата на спомените Николай. В началото на 60-те години на миналия век става ясно, че изграждането на МОК „Медет“ напредва и започват да се набират кадри. Николай и негов приятел се записват на курс за стругари. „Пратиха ни за 6 месеца в КЦМ – Пловдив и през 1963 г. ни докараха на „Медет“. Пратиха ни в Авторемонтния цех. Условията там не бяха много добри, носехме си работните дрехи вкъщи да си ги перем, толкова много мръсотия имаше“, разказва 88-годишният пенсиониран асарелец. „Но нас това не ни тревожеше, нали вече си имахме професия и си я работехме с удоволствие. Панагюрци също бяха много доволни от откриването на МОК-а, защото синовете им щяха да имат работа. С бъдещата ми съпруга Христинка се запознахме случайно. Харесавме се и

решихме да отидем на почивка в Костенец. Там вече се завъртя работата и в края на 1964 г. решихме да се женим. Отидохме в съвета да се запишем и ни казаха датата 29 декември. Няколко дни след това разбрахме, че същия ден Тодор Живков, заедно с много първи секретари и високоставени лица щели да дойдат в „Медет“ за официалното откриване“, разказва Николай. Така той пропуска ритуала с рязането на лентичката, но неговите колеги му разказват, че в речта си и бившия Първи започнал да се хвали колко много заводи и фабрики са направили. Легендата разказва още, че тогавашният първи секретар на БКП в Пазарджик Спас Господов го контрирал, че заводите ги строят „оня с ватенките, а не ние“ и... месец по-късно вече не бил първи секретар.

Колегите на Николай първо уважили откриването на МОК „Медет“, а в следобедните часове се присъединили към сватбата на младото семейство. „Беше госта топло време, даже се бяхме снимали по къси ръкави на 29 декември. На следващия ден тръгнахме на сватбено пътешествие за Оряхово, откъдето беше жена ми. Там пък като падна един сняг, един студ. За 24 часа времето се промени напълно. Ходихме до Враца, до София, оттам до Пловдив, където спяхме в един хотел и на следващия ден – с влака за Панагюрище“, разказва той за сватбеното пътешествие.

„Работих до 1997 г. и никога не ми е тежало. Във всяка работа има проблеми, неразбории, но човек трябва да се приспособява, защото в противен случай създава на себе си проблеми, а и на околните. Аз не съм имал образование, призиването ми е било да съм работник. Идваха при нас млади инженери, които са подготвени на теория, но практиката е друга работа. Когато нещо не им е ясно, съм им обяснявал, сработвахме се бързо и те ме ценяха и уважаваха. На младите, които сега работят в „Асарел“, искам да кажа, че тайната е в работата и постоянството. Почнеш ли да крѝшкаш, да лъжеш – така няма да стане. Няма значение дали си чиновник или стругар. Всяка работа иска да я вършиш отговорно“, заключава Николай Гергинеков, който по случай Деня на миньора получи фирмена награда като един от доайените в асарелското семейство.

Христо ПАЕВ, експерт „Връзки с обществеността“

НАД 900 ПЕНСИОНЕРИ ОТ „АСАРЕЛ“ ПОЛУЧИХА ПРАЗНИЧНИ ПОДАРЪЦИ

За поредна година „Асарел-Медет“ засвидетелства своето внимание и признателност към пенсионерите от дружеството. Между 19 и 27 август, в Информационния център на компанията в Панагюрище, над 900 бивши работници, специалисти и мениджъри получиха празнични подаръци за Деня на миньора – един малък, но сърдечен жест към хората, които с години труд и всеотдайност градиха бъдещето на „Асарел-Медет“. Кампанията за пореден път събра усмивки и създаде емоционални срещи, напомняйки, че асарелската общност е семейство, в което всяко поколение е важно и ценено.

За 80-годишнината от рождението на проф. д-р Лъчезар ЦОЦОРКОВ

СВЕТОВОИЗВЕСТНИЯТ СПЕКТАКЪЛ „КУБА ВИБРА“ ГОСТУВА В ПАНАГЮРИЩЕ

Димитър ЦОЦОРКОВ, председател на Надзорния съвет на „Асарел-Медет“ АД и член на Управителния съвет на Фондация „Лъчезар Цоцорков“:

На 16 октомври отново ще се убедим, че и в по-малките градове на България могат да се случват събития от световна класа. Щастлив съм, че Панагюрище ще стане част от световната танцова сцена с този жизнерадостен, пъстър и наситен с емоция спектакъл, който ни гостува в памет на баща ми проф. д-р Лъчезар Цоцорков. Това ще бъде ден, в който заедно ще си спомним за човека, дарителя и мениджъра, който безкрайно обичаше своя роден град. Ще открием нови светове чрез изкуството и ще празнуваме силата на добрите хора, които правят света едно по-добро място, както той ни показа, че е възможно.

Танцовият бисер от Карибите „Куба Вибра“, който покори света, ще гостува в зала „Арена Асарел“ в Панагюрище на 16 октомври. Поводът е 80 години от рождението на проф. д-р Лъчезар Цоцорков – вдъхновяващия лидер, визионер и голям българин, който вярваше, че смисълът на човешкия живот е да оставим света по-добър след себе си. Организатори на събитието са „Асарел-Медет“ АД и фондация „Лъчезар Цоцорков“.

„Куба Вибра“ е шедьовър с 200 представления, в 80 града на 4 континента, който е игран и на „Бродуей“. Над 200 000 зрители, сред които кралски особи от Испания, са имали щастието да се насладят на спектакъла, който ще гостува в Панагюрище.

Карибски и модерни танци ще се съчетаят в една незабравима вечер. Ча-ча-ча, мамбо, сон, болеро, румба и конга влизат в перфектна хармония с латино джаз, суинг, рокендрол и фламенко. Вихрената хореография, изпълнена от 17 виртуози, идва в Панагюрище като подарък за всички поколения. Хореографът Лизт Алфонсо, която е едно от знаковите имена за сценичните изкуства на Карибите и е обявена за една от 100-те най-влиятелни жени в света, открива цветна и завладяваща панорама към танците на Куба от 50-те години на миналия век до днес.

Жителите и гостите на Панагюрище ще могат да видят световноизвестния спектакъл в „Арена Асарел“ на 16 октомври 2025 г. от 19.00 часа.

Входът ще бъде само с покани, които ще са с места и ще се предгоставят безплатно (до изчерпване на капацитета) от 16 септември до 15 октомври в Информационния център на „Асарел-Медет“ АД на ул. „Георги Бенковски“ № 5 в Панагюрище.

Желаещите служители на компанията ще могат да получат покани и в офиса на отдел „Комуникации“ – Всеки работен ден от 8 до 16:30 часа, от 16 септември до изчерпване на местата. Поради очаквания изключително голям интерес от целия регион и страната, призоваваме всички да побързат!

ОТЗИВИТЕ

„Забележително и изненадващо“ - **The New York Times**

„Музиката и танците им са толкова вълнуващи, че ще трябва да затегнете коланите в залата“ - **Broadway World**

„Безупречна хореография и майсторски изпълнени хармонии“ - **Qatar Tribune**

„Тази уникална сплав от фламенко, румба, конга, ча-ча-ча и други развълнува и покори сърцата на всички зрители. Истинско удоволствие е да навлезеш в този жив свят на Куба и да се запознаеш с различните музикални разклонения, които се танцуват там“ - **Platea**

ШАХМАТНИЯТ ТУРНИР ЗА ДЕНЯ НА МИНЬОРА СЪБРА ТАЛАНТИ ОТ РАЗЛИЧНИ ПОКОЛЕНИЯ

На 16 август в Панагюрище се проведе традиционният шахматен турнир „Ден на миньора `2025“, организиран от шахматна секция „Асарел“ със съдействието на ШК „Оборище“. Събитието привлече участници от различни възрастови групи и се превърна в истински празник на интелектуалния спорт. Големият победител тази година стана 14-годишният Кристофър Божигов, който в момента се състезава за испански клуб. Второто място спечели Мирослав Митев, а третото – Спас Георгиев от Плевен.

В надпреварата при ветераните най-добре се представи Пламен Топалов, следван от Любомир Стефанов и Бончо Иванов. При децата до 8 години първото място завоюва Атила Митев, на когото специалистите предричат бляскаво бъдеще.

Втори се класира Валентин Тодоров, а трети – Борислав Симеонов. В групата до 10 години шампион стана Георги Аргиров, следван от Илия Илиев и Петър Стояновски. При 12-годишните първенец е Явор Радев, втори се класира Атанас Александров, а трети – Димитър Симеонов. При най-големите до 14 години победата грабна Александър Къртев. В дамската надпревара призовата тройка е: Гинка Юркова – първо място, Яна Манолова – второ, и Елена Маслева – трето.

Турнирът „Ден на миньора `2025“ за пореден път доказва, че шахматът в Панагюрище е не само традиция, но и школа за млади таланти, които достойно защитават името на града в България и чужбина

Информация и снимки: Донка КАРАДЖОВА

„Асарел-Медет“ триумфира с Купата на Община Пирдоп по мини футбол

С много емоции, спортен хъс и феърплей приключи тазгодишното издание на турнира по мини футбол за Купата на Община Пирдоп, който се проведе в края на месец юли. Шампионската титла завоюва отборът на „Асарел-Медет“, който в зрелищен финал надделя с 3:1 над достойния съперник ФК „Миро“. Двубоят предложи на зрителите истинска футболна битка и заслужени аплодисменти и за двата тима. В мача за третото място ФК „Пирдоп“ се наложи над юношите от ФК „Пирдоп“ и спечели бронзовите медали. Сред индивидуалните отличия изпъкна Ненчо Оловенеков от шампионския състав на „Асарел-

Медет“, който бе избран за „Най-добър вратар на турнира“, демонстрирайки сигурност, концентрация и ключови спасявания.

Турнирът предложи и драматични сблъсъци още от фазата на елиминациите. Истински футболен трилър се разигра на четвъртфинала между „Асарел-Медет“ и „Кобрите ветерани“ – в панагюрско дерби, което гържа всички в напрежение до последния съдийски сигнал. „Кобрите“ поведоха с 1:0, но асарелци изравниха в началото на второто полувреме. Мачът вървеше към равенство, когато в последните минути „Асарел-Медет“ реализира победно попадение и си осигури място на полуфиналите.

Турнирът в Пирдоп се утвърди като любимо спортно събитие за региона, обединявайки любители на футбола от различни възрасти и общности. Организаторите благодарят на всички участници и публика за спортменското поведение и ентузиазма.

Информация и снимки: БАМФ - Средногорие

СЪБИТИЯТА В „АРЕНА АСАРЕЛ“ ПРЕЗ СЕПТЕМВРИ

ДАТА	СПОРТ, СЪБИТИЕ	ВИД МЕРОПРИЯТИЕ	ОРГАНИЗАТОР
31.08 - 06.09.2025 г.	Баскетбол	Тренировъчен лагер	БК Септември
07 - 14.09.2025 г.	Баскетбол	Тренировъчен лагер	БК Септември
08 - 13.09.2025 г.	Баскетбол	Тренировъчен лагер	БК EAGLES
19 - 21.09.2025 г.	Спортни игри	Балканско първенство	Сдружение „Деца с онкохематологични заболявания“
27.09.2025 г.	Самбо	Турнир „Орчо войвода“	СК Бойни спортове
28.09.2025 г.	Джудо	Открит турнир по джудо	ОСК Панагюрище - джудо

Програмата е предоставена от „Спорт Инвест Панагюрище“. Тя не е окончателна и са възможни промени. За допълнителна информация: зала „Арена Асарел“.

Стефан Бончев и Йоан Величков получиха приза „Лъчезар Цоцорков“

„Асарел-Медет“ АД отново подкрепи най-престижното спортно събитие в община Панагюрище

Азиатските тенисисти доминираха и в тазгодишното издание на международния турнир по тенис на маса „Асарел България Оупън“, който се проведе в периода 21-24 август, с финансовата подкрепа на „Асарел-Медет“ АД. По време на официалното откриване на турнира изпълнителният директор на „Асарел-Медет“ АД инж. Николай Пелтеков поздрави най-перспективните млади състезатели у нас Йоан Величков и Стефан Бончев. Те бяха наградени с почетни плакети и парични премии, които да им помогнат за подготовката и участието в международни турнири.

Наградата е на името на професор д-р Лъчезар Цоцорков и беше връчена от „бащата“ на турнира – Иван Александров, почетен председател на сдружение „Асарел България Оупън“.

За поредна година Международният турнир ще се запомни не само с много качествените спортни битки, но и с отличната организация, изтъкна Асен Попниколов, председател на Сдружение „Асарел България Оупън“. Той благодари на всички партньори, организатори и доброволци, които подкрепиха спортната надревара и помогнаха за провеждането на най-високо ниво.

НОВОТО ПАНАГОРСКО СЪКРОВИЩЕ

Уни Хоспитал

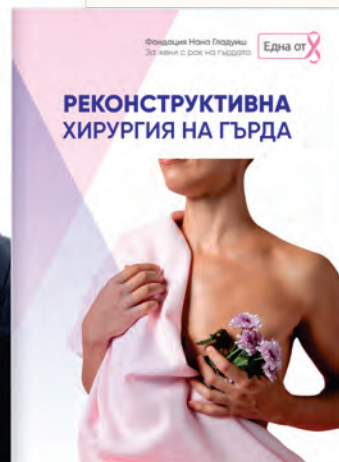
Д-Р РЕГИНА ХАТЪР УЧАСТВА В СЪЗДАВАНЕТО НА ИНФОРМАЦИОННА БРОШУРА, ПОСВЕТЕНА НА РЕКОНСТРУКТИВНАТА ХИРУРГИЯ НА ГЪРДА

Д-р Регина Хатър, началник на Отделението по пластична, възстановителна и естетична хирургия в МБАЛ „Уни Хоспитал“, е сред специалистите, взели участие в създаването на новата информационна брошура, посветена на темата за реконструкцията на гърдата след онкологично лечение. Изданието е подготвено от Фондация Нана Гладуиш – „Една от 8“ и е насочено към жените, изправени пред едно от най-големите предизвикателства в живота, а именно възстановяването след рак на гърдата.

Със своята експертиза и дългогодишен опит в сферата на реконструктивната хирургия, д-р Хатър допринася за представянето на основните медицински подходи, възможности и очаквания, свързани с оперативното възстановяване. В брошурата са включени отговори на често задавани въпроси – кога е подходящ момент за операция, какви са различните методи за реконструкция, как протича възстановяването и какво е важно пациентките да знаят предварително.

„Голямо значение има не само качеството на медицинската намеса, но и навременната и разбираема информация, поднесена с уважение към личния път на всяка жена“, споделя д-р Хатър.

Партньорството между болничната практика и пациентските организации е съществено за изграждането на доверие и информираност. Сътрудничеството между МБАЛ „Уни Хоспитал“ и фондация „Една от 8“ е пример за това как експертизата на водещи специалисти може да се превърне в опора за пациентите в борбата им за здраве, самочувствие и достоен живот след диагнозата.

Изданието е насочено към жените, които преминават през физически и емоционални промени след онкологично лечение, като целта му е да им помогне да вземат информирани решения в подкрепа на своето здраве и самочувствие. Такива ресурси са особено ценни, когато са подкрепени от практикуващи специалисти с дългогодишен опит и чувствителност към темата.

Брошурата е достъпна онлайн и в хартиен вариант, като всички заинтересовани могат да я открият на сайта на фондация „Една от 8“: <https://www.ednaot8.bg/informatsionni-materiali>

ДОЦ. Д-Р БОЙКО СТАМЕНОВ Е НОВИЯТ НАЧАЛНИК НА КЛИНИКАТА ПО НЕРВНИ БОЛЕСТИ

Доц. д-р Бойко Стаменов поема ръководството на Клиниката по нервни болести в МБАЛ „Уни Хоспитал“ в началото на месец юли.

Той е специалист с над 30 години клинична, преподавателска и изследователска дейност. Завършил е Медицински университет – София и е изградил дългогодишна академична кариера, заемайки ръководни позиции в университетски болници в София и Плевен. Преподавал е в Медицинските университети в Плевен и в София, във факултета по „Обществено здраве, здравни грижи и туризъм“ към НСА „Васил Левски“, както и в множество следдипломни квалификационни програми.

Ръководил е катедри, клиники и лаборатории по експериментална неврология, бил е републикански консултант и експерт към Министерството на здравеопазването и НЗОК. Той е автор и съавтор на монографии, учебници и множество публикации в областта на неврологията в страната и чужбина. Притежава и магистърски степени по право и здравен мениджмънт, които допълват неговия комплексен и съвременен подход в управлението на клиничните дейности.

Назначаването на доц. Стаменов е важна част от стратегическото развитие на болницата и усилията за награждане и разширяване високоспециализираната неврологична помощ в полза на пациентите.

Час за преглед и консултация с доц. Стаменов може да бъде запазен на телефон 0357/88-581

Информацията е предоставена от МБАЛ „Уни Хоспитал“

Добре дошли в
LIBERA DOME

Твоето убежище на свободата и спокойствието

Локация: Каменград Хотел и СПА,
Панагюрище, България

Контакти: +359 88 929 9709
spa@kamengrad-th.com

Снимка: инж. Христо ЕЛКИН

